

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Positionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96857)

Interrogatus ff. de iur. iur. adum & ad pecunias. Alii dicunt contra, cum non fideat tunc nisi de credulitate: secus in iuramento de veritate, ubi de scientia fideri, quod dicitur, ut s. no. ext. de iur. cal. p. & C. eo. l. 2. §. q. si actor. in gl. per hoc apparet. & j. tit. p. x. §. vi. ver. item no. quod in iuramento. Ergo de calumnia non cōceditur dilatio, quia statim potest absque nota perituri respondere. Credo, vel Nō credo. Et nihilominus si proponatur, q. hodie habet aliam conciliam, per ea quae postmodum audit, cogetur iterum respondere, arg. ff. de dam. infect. qui bona. §. si quis stipulatus. & ff. famil. erc. inter cohæredes. §. si fam. erc. secundum de meum, ut not. ext. de prob. quoniam contra. s. per verbo. interrogat. tiones. secus in positionibus, ut in præd. ver. item not. 2

ADDITIO.

Item no. ¶ Et est simile, quod no. de conf. c. 2. lib. 6. in fi. pen. gl. & dicam j. tit. prox. §. 9. super ver. item illud nota.

ADDITIONES NOVAE.

- * Quis debet primo iurare de calumnia an actor, an reus. Archi. ponit extr. de iuram. cal. c. j. lib. 6. & arguit pro & contra: & dicit q. forte in talibus nō est ordo attendendus, ar. l. nec ordo. de solu. ff. An autem in talibus detur dilatio ad respondendum ibidem format, & remittit ad nota. per gl. in c. cum causam. extr. eo.
- * Quid si aliquis iuravit ad sancta Dei evangelia nunquam iurare, an cogetur iurare de calumnia, si casus accidat, veritas est q. sic, q. omne iuramentum semper à potestate superioris videtur exceptum, c. venientes, extr. de iure iuram. Bal. in l. 2. §. sed quia. de iuramen. cal.
- * Si oportet me ire ad aduerialium, ut iuret de calumnia, teneatur ad sumptus itineris, non autem ad sumptus cibariorum, nisi esset talis persona que alius fecit me ex ma. opera. l. ac. Butrig. in l. sed & si hereditatis. §. quo autem loco. ad exhibendum. & dicit q. non, per l. prator. §. defendi. ex qui. ca. in po. ca. facit l. eos. §. si quis autē. in fi. de appe. Quod autem istud iuramentum mitti debeat aduerialio mittentis, & petentis. facit l. sed sciendum. ad Treb. gl. no. contra in l. 2. ex quibus cau. in po. ca. Dyus.
- * Quid si exacto iure iurando proceditur ad cam. de hoc per Bal. in l. iur. s. qui iurandū. de iure iurando, ibi in text. si exigatur, ubi sic dicit Bal. tene hoc singulariter menti: quia videtur q. iurandū calumniae habet tā citam additionem annexam si petatur vñ potest omitti & remitti etiam expressē si nō non sit petiti, & talis remissio habetur pro omissione tantum; vnde non petitur & expresse remissum postea lite pēdēte pōt iterū peti, quasi sit omisio. sed si esset petitum, omisium uel remissum, vitaret processum. l. 2. §. sed quia. de iura. cal. Bal.
- * In c. præsentū. extr. de testi. lib. 6. in gl. fin. si & dilectide, & nō sōlū de veritate, sed et de credulitate, secundum Host. dicit q. quilibet dēt iurare de veritate, dēt respondere & de credulitate. In dētū de re iud. c. cū olim. §. j. in fi. & in Sūma de iuram. ca. §. q. si. ver. sed quid dices hic & ibi q. veritate in spēcta iuramentum est de credulitate: quia si id quod nō credo pōt esse & assero verū esse deiero, 22 q. 1. homines. De iure i. & si Xps. 22. d. fi. p. sal. missa. In omni ergo iuramento cauendū ne quis dicat de scientia Deo testifica. j. & si illa sequitur sufficit, 3 q. 9. hortamur. Ioan. An. ubi s. in nouel.
- * In l. ait prator. de dam. infe. ibi postulatū. & sic nota, q. si petit proprio nomine de propria calumnia iurat: vel sic q. proprio nomine iurat, vñ tantum, scilicet de calumnia sua: quando alieno nomine iurat, q. si dominus præsens esset idem esset petitorus. Bald.
- * An procurator datus ad omnes causas cum mandato iurandi possit vigore dicti mandati iurare de calumnia, & quid de procuratore ad negan. no. in c. nullam causam. de iur. cal. l. 6. Ioan. An. in nouel. ubi etiam dicit q. q. procurator habet spēda mandatum ad iurandum, dominus non potest cōpelli venire ad iurandum de iuramento veritatis. Bar. de dam. infe. l. qui bona. §. si alieno.
- * In l. i. §. si n. autem. de iuram. cal. dicit Bal. q. si causa sit agenda sine spēditu & figura iudicii, quod tunc procurator potest iurare sine speciali mandato. vide ibi Bal. & Bar.
- * Dñs debet mandare procuratori q. iuret in animam suā, & tunc procurator debet iurare in animam domini. notat gl. in auth. itē sacramenta de pa. ce. iur. fir. de quo est casus in c. procurator. de electio. li. 6. & ille qui iurat in animam alterius debet dicere veritatem non de eo quod sibi videtur, sed de eo qd̄ didicerit ab eo in cuius animam iurat. & si non iurat quis pro se sed tantū in animā alterius, & ipse veritate sciat, illa autē cuius noīne iurat nescit. nihil dicit. q. de se non iurat. ita not. ext. de testi. c. ad hoc. per Inn.
- * Nunquid si lex vel statutum requirat alicuius propriū sacramentū. possit per procuratorē iurari, not. in c. ut circa. de electio. li. 6. per Arch. & Ioan. An. viderur tenere q. non. & no. eo. ti. & lib. c. nulli. per Archi.
- * In l. actori. de iure iuram. quid de his qui hæredem non habent, ut vniuersitas: quia is qui non potest mori non potest heredem habere, l. in fi. si q. ius dic. nō ob. pone ergo q. syndicus habet mandatum p̄hendi cum iuramento, & iurat. quid operatur istud iuramentum. nam ciuitas non habet animam. ut c. poenz. ext. de sent. ex com. per Inn. Respondeo aut loqueris quo ad ceatū perituri, & non obligantur nisi iurantes & mandantes: aut loqueris quo ad perpetuū esse, & certe dico q. illud iuramentum representat rem publicam loco maioris, ut non restitatur amodo in integrū, sicut dicit in minore. & hæc fuit sententia Ray. in summa de iure iurando. fac. c. præsentium. de iure iurando lib. 6. vnde quo ad firmandum dicas idem in ciuitate quod in minore. in ecclesia autem non potest fieri q. non habeat loco minoris, & ibi est fauor ecclesie. Bal. vbi s.
- * In l. ab hostibus. ex quib. caus. maior. ibi si autē vt plerumq. &c. dicit Bal. per hunc tex. cum gl. q. quoties pro absente p̄iuncta persona agit, & petit aduersarius q. absens veniat ad iurandum de calumnia, si modo sit multū absens. detur curator bonis qui tanquā legitima persona iurabit, & gl. hoc determinat in c. exterum extr. de iuram. cal. in gl. p. vide Bar. in l. 2. §. qd̄ obseruari. C. de iura. cal. vbi videtur tenere contrarium.

* Nota q. iurans debet iurare cum manu non cum fronte, no. glo. in c. vt ca. de electio. lib. 6. Bal. in l. si aduer. vendi.

In l. generaliter. C. de iure iuram. no. q. ut max in nō iurando non habetur pro confesso ipso iure: sed est in arbitrio iudicis ad iudicem enim spectat causam determinare. nam quod non est vniuersum, & potest esse iustum & iniustum, ad iudicem spectat declarare, ut leius qui delatorem de iure feci. Bar. in l. manifeste. de iure iuram.

* Quid si citatus ad iurandum de calumnia est contumax, an perdat litem Andreas de Barolo dicit q. non quia q. perdat litem ille qui non iurat iure est verum in eo qui præsens est. & iurare non vult, ut no. in l. locorum. C. de omni agro deserto. lib. xj.

Bald. de Iuramento calumniae.

ANTE litem contestatam si foris a lite contestata non præstat iuramentum calumniae, nec iudex p̄ ipsum exigere, nisi in sum. maris, & in his que ante litem p̄stacionem expediuntur, §. j. ver. sed pone. G. ¶ Multiplex est iuramentū, de veritate. ff. de re iud. l. j. per l. a. de iur. tñ hoc nō quam est, nisi agatur inter partes: q. sit decimū de malitia de calumnia: est & aliud de veritate, qd̄ præstat in spiritualibus causis ad litem ordinatū nē ad litem decisionem, ver. unde ad huius. G. ¶ Suspectus est si malitia, qui post terminū premissum proponit dilatoriū: sed iurat. C. ¶ Iuramentum calumnia non extenditur ad iuramentum de veritate, nec contra: ver. sic. G. ¶ Non iurat de calumnia, qui impetrat a principe solum privilegium declarari, vel petit dispensationē vel aliud simile, q. iure gratia, uel iure scripto. uer. quid sub. §. sequit. G. ¶ In causa enim facti iuratur de calumnia, si in ea iuris, s. m. Ric. ¶ In causa appellationis iurat de nouo de calumnia, nō quā ibi mutat actio, uel causa, sed q. requirit nouū ordi iudicium: iuramentū calumniae potius ordinē q. facti, ver. §. d. de causa. ¶ Vbi iudex procedit, notū proprio ex officio, nō iurat de calumnia, uer. quid si causa. ¶ Quia extra ordinem procedit, nec propria sunt partes. G. ¶ Si reus constituitur libellum, quo ad originem petitionis, tamen negat quo ad effectum conclusionis: quia opponit exceptionē: debet tñ actor iurare de calumnia, quia causam probationis desiderat. ver. pone. q. G. ¶ Ille qui negat possidere, nō cogitur iurare: quia nec iudicium patitur, ver. quid ergo. G. ¶ Abbas non potest dici principaliter persona in causa sue ecclesie, nisi testifecur, & restat. uer. q. si interrogandus. ¶ Etiam postquā procurator negat probationes: dominus est interrogandus super eis, si dicatur melius nouisse factū. eo. ver. ubi. q. d. est not. vide s. de proc. §. si procurator respōdit. & si actor malit. ff. de procur. G. ¶ Iuramentū calumniae nō potest specialiter committi, nisi quod causae prosecutioni committatur, ver. qd̄ si platus. G. ¶ Si iudex Perulinus scribit Fulginatū, q. recipiat testes, uel iuramentū in ea principaliter mota corā iudice Perulino. Fulginas nō recipit auctoritate commissionis, uel remissionis, sed sua propria, uer. talis iudex. G. vide s. de testif. si causa est. ¶ Procurator ad extrajudicialia principaliter p̄iuratur, ut p̄ rē dū absolutioē ab excoicatioē: s. p̄ iurare sine sp̄cifico mādato q. iuramē tū est de forma rei mandata: & quia in extrajudicialibus, & ut l. qui bona, si alieno. ff. de d. ante. & ita fuit iudicari in causa regia. cui etiam honorificiter remitti iuramentū. ¶ Cuius expensis mittat ad absente, uer. sed ad cui. ¶ G. l. hæc autem. ff. ex q. cau. in poss. et. p. Accur. & eo. tñ. l. ait for. §. defendi. p. g. B. Causa p̄uentionis pōt foris, p̄bati à causa recouentionis, sed nō à causa cōmunionis, s. nūc dicitur. uer. sed q. s. G. ¶ A pena inflita ex cōtumacia p̄sentis, appellatur secus in cōtumacia absentis, §. si iure. sed nunquid. G. ¶ An in notorio iuret de calumnia, s. cum me absente q. nō quia exigitur probatio iuramēti: s. empior. G. ¶ Etia in criminali cōtumacia iurando de calumnia habet p̄fectio, uer. item cū in criminali. G. ¶ An iuramentum calumniae habeat loco probationis, ubi probatio fit per iuramentū, no. ff. ad exhib. l. thesaurus. q. sic, & no. in auth. de exhi. re. §. si uero. nō de omnino s. de primo & secundo dec. §. qd̄ iuramētū. & j. eo. §. si per statum probatur accusatio p̄ iuramentū: reus debet cōdemnari: sed tñ potest agere de perituro ad interesse, si mand. l. fidei iusor. s. in omnib. & ibi per Ric. & Cy. uide j. s. pone, q. ex forma statuti per iuramentum probetur damnum, quid si accusatur forensis, & negat iurisdictionē, an probabit iurisdictionē: dicit Io. An. q. nō in c. j. de fo. cō. p. lib. vi. in no. ¶ Iuramentū nō p̄sumitur solenne: quia est qualitas extrinseca, vt no. in c. vt circa. de electio. li. 6. vide s. tñ. j. notarius. ¶ An ubi iuramentū: desertur a iure sine iniurisdictionis admittatur p̄batio in p̄iū. no. in c. statutu. de rescri. li. vi. in nouel. ¶ Iudex ex officio pōt p̄ conclusionem in causa, exigere iuramentū de calumnia, sicut iuramentū veritatis, vt no. in c. j. de iura. cal. lib. vi. in nouel. In termino iuris mittis agitur, quā tñ termino hominis, id est iudicis, vt no. in c. j. de ele. per Archi. & eo. tñ. quamus. lib. vj. in nouel. ¶ Iudex q. taxat, ratō, vel parum minuit de eo, quod iuratur, vt no. In st. de sulpe. tu. s. consequens. in gl. ordinaria. Bal.

De positionibus. Rubrica.

Quoniam post iuramentum de calumnia, vel de veritate, præstitum, probationes utriusque partis iure recipiendæ: deo positiones inueniuntur, vt per eas partes reuoluentur ab onere probationis. ut j. dicitur: idcirco p̄ sitio iuramento de calumnia, statim debet dari terminus ad faciendum

ADDITIO.

Pileus nō format rubricā istā: sed ad materiā facit parte 2. vbi de interrogatiōib. & ofessionib. post litē p̄stet. ¶ Tan. parte 3 sub rubrica de interrogatiōib. faciedis in iure. ¶ De Ros. dicit in tex. q. a nō possit in libel. sed ibi principaliter de r̄sionib. ¶ Vber. de Bo. aliquid in char. 8. vbi qd̄ habet rubricā de positionib. sed pleni charta vl. post tractatū s. px. ¶ Io. de Deo illa p̄sequitur Caus. li. v. rub. de positionib. & rubricam de hoc possit lib. Iudic. parte ij. ¶ Bonagui. in tota quarta parte sui operis de positionibus & interrogatiōibus tractat. ¶ Aegid. rub. xlyi. & duab. seq. demū uidēs se in illis nimis fuisse, b̄ uilloguū, materiā plenius p̄sequitur eā diuidēs in sex mēbra, rub. cxxii. & quinq. sequētib. vbi in fi. i. 2. tractatū extollit. Alb. Gal. possit rubricā de hoc. ¶ Gui. de Suz. ponit duas rub. primā sub officio aduocati actoris, d̄ ipsi positionib. secundā sub officio aduocati rei, de positionib. sup̄ exceptionib. ad de, qd̄ dicit si p̄ nigro. in p̄

de his positionibus, secundum doctrinam tradita s. de dilat. in fi. & de iur. iur. ad p. m. q. utilitatem aliqua differamus, dic...

Confessiones facilius fiunt quam testium productiones: nec sunt testes ne...

2. §. Secundo videndum est, quare fiant positiones. Et quidem, ut ponens releuetur ab onere probationis per confessionem adversarii...

ADDITIONES.

A. Adversarii. Quomodo constituitur positionem, qui negavit petitionem, notatur in pr. ver. & qua in gl. i. Statuimus. lib. vi.

SUMMARIVM.

- 1. Positio quid sit, unde traxerit originem.
2. Positioum definitio, & origo.
3. Primo ergo nobis de eadem occurrit, quid sit Positio, & unde originem traxerit. Et quod, secundum...

ADDITIONES.

- 2. §. prox. Quingue alias diffinitiones, l. Vin. Io. Mo. Ia. de Are. Ia. de Ra. & Arch. vide super j. gl. in prin. de confes. j. lib. vi. ubi et dixi, quare dicatur positio...

SUMMARIVM.

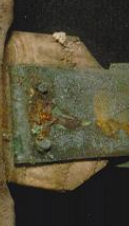
- 1. Positioes quare fiant, & quis sit ipsarum effectus.
2. Onus probandi per testes, graue est: & commodius est adversarium ad onera petitoris compellere.

3. §. Tertio

dicamus, in quo positiones differant ab interrogationibus: & quis positiones, vel interrogationes facit, vel formare debet. Et quidem differunt non essentia, sed forma, nam quod hic simpliciter & assertiue ibi ponit interrogati

o. in. c. v. ch.
on habent
nim speciat
de iur. iur. &
n. de iur. iur.
berdat. i. rom
on iur. iur.
locorum. C.
statur iur.
ris. & in his
. Multi
n. th. hoc. n.
alum. i. n. e. s.
ordinatio
est f. malicia,
e. C. §. iura
re, nec con-
cipie sum
p. iur. i. gra-
iur. i. de ca
ono. de. c. l.
iudicior. de
ausa. §. vbi
r. quid si cau
. Si reus
quo ad effe-
rare de cali-
qui negat
uid ergo. G.
est. nisi testi
negat. i. p.
nouisse fi-
dit. & l. i. ac-
cialiter co-
tus. G. §. Si
erit in ca. pri-
ritate com-
s. des. esse.
ur. iur. ac pe-
o q. a iur. i.
quibus. s.
quibus. s.
uen. de. l. a. l.
ait. p. i. s.
co. d. i. o. n. s.
p. gna. i. n. i. s. t.
s. f. i. n. e. r. s. e. d.
uente. q. n. o. s.
s. t. u. m. a. r. i. a.
An iura
feri iur. i.
s. i. u. e. r. o. n. i.
s. f. e. r. i. t. a. m.
f. e. d. t. i. p. o. t. e.
m. i. b. & i. b. i.
um probe-
in probat.
Iuramentu
de. e. l. e. c. t.
ne. m. i. n. i. s. t.
l. i. v. i. n. n. o.
iuramentu
lib. v. in no
est iudicis.
Judex. q.
suspe. tu. s.

veritate,
recipien
partes re
idcirco p
ad facie
dum
bi de inter
brica de in
ait in libel
. vbi q. d.
s. px. §. i. c.
cam de hoc
beris de po
uab. seq. &
plequitur.
i. 26. tract. 2
duas rub.
b. officio ad
igro. in pr

terrogatus. Vel dic, quod interrogaciones specialiter fiunt an
re litis contestationem, ff. de rei vend. qui peritorio. & quandoq;
a iudice, quadoq; a parte, ff. de inter. ac. si sine. §. interrogaciones.
quamvis generaliter fieri possunt quandoque, ff. de inter. act. ubi
cung; etiam quando partes ponere non possunt, ut ext. de si in
stru. cum Ioannes. prope si. Positiones autē proprie fiunt post li
tem contestatam, & post iurandum, a parte: quamvis & quan
doq; possint fieri ante, ut j. §. px. i. prin. & ver. regulariter. ¶ Et
no. q. iudex, q. de causa cognoscit, debet interrogare, ff. de inter.
act. uoluit. p. r. et. & l. de etate §. qui tacuit. & §. qui interrogatus.
Sed licet possit interrogare, vltus tamē hodie non patitur. quod
possit ponere: imo ponit pars, nam sicut iudex nō debet p. bare,
quē sunt in causa, sed pars, ita nec ipse debet ponere, sed pars. po
sitiones enim loco probationum succedunt, ut in authen. de his,
qui ingre. ad appel. §. si. ideoq; eius imitari debent naturam, ut ex
tr. de bap. maiores. ubi dicitur, quod quia baptismus est cūcificatio
succeedit debet eius imitari naturā, quo ad paruos & adultos:
& ad idem, C. de rei vx. act. l. unica. Quod autē pars debeat ponere,
& sibi ponenti altera respondere, habetur ext. de testi. ad hac
alias incipit, presentium. circa prin. ubi, ut tam ponēdo, & c. & §.
i. ubi, adiuicem responderi, & c. Dicit tamen Roff. q. si iurati pos
sit, quod iudex ponere possit, cum & interrogare sibi liceat. ¶ Ipe
enim debet rei qualitatem plena inquisitione discutere, xxx. q.
vlti. iudicant. C. de iud. iudices. arg. ff. de his, que in test. de len. p.
xime. ff. de leg. ii. Offidi. §. ex dierio. & ext. de fide. iust. cū Ioan
nes prope si. Sed certe utrunq; fieri potest, & debet. n. facta posi
tione a parte, ut supra, iudex per sacramentū interrogare det po
nentem, si credit uerū esse, quod ponitur. & aduersariū, si credit,
quod ponitur, ut j. §. v. uer. oblati. & j. dicam. Item etiam ab
que positione partis potest interrogare reum super cōtentis in
libello, ut §. de teste. §. nunc videndum. ¶ Fuit quoque positi
ones ab utraque parte hinc & inde ut ext. de do. & cont. prout
& de lit. contest. c. unico, ext. de elect. dudum. 2. circa medium.
nam succedunt loco probationum, ut §. & res. quadoq; oneratur
probatione, puta in exceptionibus, in quib; fit actor, ff. de exce.
l. j. & de probationib; l. in exceptionibus. ¶ Sed patronus aduer
sariū potest interrogare, uel ponere, cui forsā reueretur aduer
sarius respondere: ut ff. ad l. l. de adul. si postulerit. §. quæstioni.
Proprie tamen loquendo aduocatus nō potest ponere, cum po
sitiones factum inspiciant, ut C. de arbit. l. pen. in si. quod debet a
partib; proponi, ut ext. de iud. pastoralis. sed aduocat; testis est
iuris ut C. de postul. quisquis est & alia ratio. nam positiones fiunt
per iuramentam, ut infra dicitur, & probatur extra de testi. ad
hoc. circa pen. alias incipit, presentium. ¶ Aduocati uero hodie nō
iurant, licet hoc iure cāueatur, ut C. de iud. rem nō nouam & in
const. Greg. X. ext. de postu. c. proferandū. Si igitur positio pro
feratur p. aduocati, nō dicitur proprie ipse ponere, imo est par
tis positio p. aduocati prolata, ex quo parte p. sente ponit, uel in
retrogat, perinde est, ac si pars id faceret, ut C. de iur. aduocati.
¶ Consulo tamen, q. prius quam tali positioni, uel interrogatiōni
respondatur, ut interrogetur clientulus aduocati ponentis, uel
interrogatus, utrum ipse sciat, uel credat uel ponat, seu ratam ha
beat, quod ponitur, seu interrogatur per eius aduocatum, arg. ex
tr. de cō. olim. & de ap. cum causam. §. de aduoc. §. iam nisi uer.
ex premissis, quia de cōscientia partis iuramentum si per factore
quiritur, ut C. de iur. cal. auth. principales. extr. eo in pertractā
dis. nō de cōscientia aduocati nō iurati, ut dixi. ¶ Sed uideatur,
quod aduocatus ponat, & respondebit, ut in pr. §. quæstioni. &
ff. de procu. non solum. respon. j. Sed dic contra. nā alius pro alio
nō est interrogandus, ff. de inter. act. si sine. §. j. & §. seq. alias inci
pit, si defensor. & l. qui seruum. §. fi. & l. uoluit. 2. q. v. interrogatū
extra de adul. significasti. C. de iur. cal. auth. principales. nisi sit p.
curator, ut infra §. vj. in fi. Reus ergo excluso aduocato, quem nō
debet in hoc cōsultare, respondebit ad eas, quia certus debet esse
de facto suo: extra de referi. ab excommunicato. C. de referi. v. l.
7. quisquis ut §. de inter. in. fi. ti. ¶ Non enim debet pars uti consilio
aduocati, qui factū ignorat, in responsione facti, de pō. dist. vi. e.
j. uer. ideoq; nō petar. & seq. & c. si. nisi sit multum simplex, ut in
fra. §. vii. ver. xvii. nec eius consilio facile incidat in periculum, negan
do forte uerū, uel cōfiteo factum, ut C. de ind. uiduit. l. ij. & dixi
supra de aduoc. §. utriusq; ver. sed nisi quid. imo aduocatus arca
tur a cōspectu respondentis, ne uerbo, aut nutu quolibet immu
tare faciat ueritatem: prope tamē sit, C. de aut. p. clarū & vii.
q. j. illud. ubi, habeat vicini solaminis adiutorē, & c. ut possit reum
defendere, si iudex, uel aduocatus actoris cum uelit cauillosis po
sitionib; decipere, C. de aduoc. diuer. iudi. aduocati. & ff. de off. p.
consul. nec quicquam §. aduocatos & in pr. ver. xvii. Et nota q.
aduocatus docens clientulum falso respondere, tenetur alteri par
ti ad restitutionē, ut j. §. nono. uer. item nota. ¶ Item & affessor
potest interrogare, quoniam participat interrogatiōnibus, ut ff.
de offi. aff. l. j. item pars interrogat, ut §. & j. §. vi. uer. hoc an
9 rem. ¶ Itē notarius, seu alter, cui iudex hoc cōmisit, secūdu T. h.

h arg. ext. de offic. deleg. si per quæstionē Sed an talia, & per quos
10 cōmitti possint, no. s. de iud. deleg. §. iā nunc. ¶ Sed quis for
i bit positiones, seu interrogaciones? & respondeo, consuetudo
est optima legum interpres, ut ext. de cō. lue. cum dilectus. ita
men ut aduocatus, uel alius eius consilio, eas, & etia libellum cau
sa formet, seu dicitur. nā ius tangit, & inepte formari possunt,
11 extr. de iud. examinata. xj. q. j. faceret dotibus. ¶ Et breuiter, que
quid ius tūgit, expedit aduocatus, C. de aduoc. diuer. iud. aduoca
ti. Eis uero dictatis, clientulus ponet, seu interrogabit, quia in ei
per sonam formantur, ut §. nisi sit indiscreta persona, ut extra. de
iud. p. foralis. & in aliis casibus ibi not. quo facto postea interroga
um interroget super eis, ut §. ver. & nota. ¶ Utrum autē interroga
torum retro, ab aula discesserit, no. s. de inter. que sunt ante lit.
k contest. §. j. uer. sic illud autem.

ADDITIO NES

- a Interrogatus. ¶ Secundum Roff. Cy. ubi §. in quæstione dicit, q. differit
ut genus & species: in utroque enim fit interrogatio, sed non in utroque
positio: quod sit ita species, illa genus. ut dicitur in d. d. q. ubi in
b Non patitur. ¶ Secundum Roff. in 4. membro, ubi dicitur q. ubi in
c Circa principium. ¶ Lib. 6. q. 1. ubi dicitur q. ubi in
d Roff. §. vbi supra. ¶ q. 1. ubi dicitur q. ubi in
e Cui forsā. ¶ Sic Roff. q. 1. ubi dicitur q. ubi in
f Incipit, presentium. ¶ Lib. 6. m. 1. ubi dicitur q. ubi in
g Proferandum. ¶ Quod hodie non habemus: & uide quod scripsi §. de ad
uo. §. j. uer. item quod est priuati. & c. q. 1. ubi dicitur q. ubi in
h Secundum T. ¶ Vbi §. post prin. ubi dicitur q. ubi in
i Respon. ¶ Secundum Tam. §. in alio membro. ubi dicitur q. ubi in
k Autem. ¶ Ibi ponitur quod hic nec Roff. q. 1. ubi dicitur q. ubi in

S V M M A R I V M

- 1 Positiones qualiter fiunt ante litem contestatam.
- 2 Iurandum non est super exceptionibus, nisi ubi est præsumptio contra ex
cipientem.
- 3 Positiones regulariter fiunt super principali post litem contestatam, non
ante: ut & probationes.
- 4 Positiones saepe fiunt in defectum aliarum probationum.
- 5 Probare intendens aliquid, prius quam terminum recipiat ad proban
dum, facere debet positiones, per quarum responsiones poterit liberari
ab onere alterius probationis.
- 6 Aliquæ partium se offerunt ad probandum per testes, uel instrumenta,
an poterit redire ad positiones, ex quo semel produxit.
- 7 Probationum facultas non est angustanda.
- 8 Renunciatio probationum, in causa, an uideatur & positionibus renunciare.
Renunciatio suo iuri quisque potest.
- 9 Iudex an debeat interrogare ad instantiam renunciantis, ubi renun
ciatum est in genere.
- 10 Probationibus simpliciter renunciare, & omnibus probationibus renun
ciare, æquiparatur.
- 11 Indefinita locutio æquipollet renunciatio.
- 12 Positio actoris primo fieri debet, iuxta regulā, q. prior appellat, prior agit.
- 13 Omnis habens probationis, habet & emolumentum.
- 14 Positio rei si sit actori præiudicialis, ad est in crimine eius positionē prius
admittitur reus.

ADDITIO

1 Prope prin. ¶ lib. 6.

Et pro eis facit prædicta dec. ad hoc ibi, sine iuramento, & sed sc
 cidum hoc reus impune poterit, quicquid falso voluerit, ponere
 re. Vide dicimus, quod licet, conditione ponentis & exceptionis
 qualitate consideratis, iudex absque iuramento exceptionem
 admiserit, tamen in probatione ipsius facit iurare ponentem, id
 quod ponit, verum esse, se existimare, & credere ita esse, & eum
 contra quæ ponitur, vel interrogatio fit, respondere veritate, &
 ad hoc eum cogere potest, vt §. dixi: & sic non procedit obiec-
 tio supra scripta ¶ Regulariter ergo sunt positiones super prin-
 cipali post litem contestatam, & non ante, vt & probationes, ut
 extra, ut lite non contestata quoniam si sequentur, in princ. quorum
 loco succedunt: ut dixi: sunt etiam post iusturandum in causa præ-
 stitum, eo quod fieri habent per iuramentum, & etiam responsi-
 ones ad eas, ut supra: & ex positione actoris, si contra se ponat, si
 bi concluditur, ut §. 8. in princ. & ex responsione sua reus con-
 uincitur & pro confesso habetur: ideoque habent fieri post litem
 contestatam, & post iusturandum immediate: quia si reus, vel
 actor constitatur, non essent postmodum alia probationes nec-
 cessaria: & breuiter super quibuslibet dubiis fieri possunt positio-
 nes & interrogaciones, utque quo fuerit in causa conclusum eti-
 am publicatis attestacionibus: sicut fit in instrumentorum produ-
 ctione, ut extra. de fide instru. cum dilectus. responsi. Et est ratio:
 quia in instrumentis & in positionibus non timetur subornatio, ut in
 testibus. Quidam tamen dixerunt, & male, quod attestacionibus pu-
 blicatis non possunt fieri: quia si reus neget, actor probare non
 potest per testes post publicatas attestaciones, extra de testi. con-
 stitutis. ergo inutiliter poneret. Sed hoc nihil est dicere: tum quia
 adhuc potest probare per instrumenta, ut iam dixi, tum quia po-
 sitiones sepe fiunt in defectum aliarum probationum, ut extra
 de confesstatim. ¶ Quinimo etiam postquam conciliatum est
 in causa, potest iudex interrogare, cum iudex, qui cuncta debet,
 ut ad sententiam perueniat, rimari, posset de facto interrogare,
 quoties aliqua dubitacionis occurrit, ut extra de fide instru. cum
 Ioannes. circa si & C. de iudi. iudices. extra de testi. cum clamor.
 & xxx. q. vlt. iudicantem. extra de offic. deleg. super questioñi.
 §. intentionis. & ubi dicitur. Quod intelligo, cum aliqua ambigui-
 tas oritur super iam actis: sicut per nouo autem articulo interro-
 gare non potest, maxime ad partis instantiam, cõclusione obsta-
 te. ¶ Sed & si ante cõclusiõnem sit datus terminus perempto-
 rius ad exhibendum omnes probationes, oritur post talen termin-
 um non possunt fieri positiones, cum loco probationum succe-
 dant, ut §. pro. ver. j. sed iudex poterit tunc interrogare ex offi-
 cio, non ad partis instantiam de hoc nota. §. de dilat. §. vendidit.
 ¶ ver. item quid si datus ¶ Et tene pro regula, ut quæ loci; aliquid
 intendis probare, prius quam recipias terminum ad probandum
 facias positiones, per quarum responsiones forte liberaberis ab
 onere alterius probationis, ut §. §. secundo. ¶ Sed quid si aliqua
 partium offerre se probaturam per testes, vel instrumenta, nõquid
 poterit redire ad positiones, ex quo semel produxit? Dixit Goff.
 quod non cum eum ponendo potuerit releuari, & grauari elegerit,
 sibi imputet, quia mos eis gerendus est, ut ff. de proba. circa C.
 de iure delibeban. l. si. §. si autem & extra de proba. quoniam cõ-
 tra. ex ordine verborum. dominus meus contra ¶ quia actus isti
 non sunt contrarii, imo conuenientes. ¶ nec enim est angustan-
 da probationum facultas, C. de heret. quoniam. in fi. l. 4. q. 2. quæ
 quam maxime nisi se adstrinxerit ad probandum tantum per te-
 stes vel instrumenta. ¶ Item quid si renunciatum est probationi
 bus in causa, nunquid uidetur esse renunciatum & positionibus?
 Dicunt quidam, quod sic, quia cum sit una species probationis,
 ut extra de confes. c. ij. extra de restit. spoliat. cum ad sedem. renũ-
 ciando generaliter probacionibus, uidetur & positionibus renũ-
 ciatum: arg. xix. dist. si Romanorum extra de priui. quia circa,
 de maio. & obed. solite. & quia in locum probationis succedunt.
 ¶ ut supra. Ego credo, quod si renunciatum fuerit specialiter po-
 sitionibus, ualeat renunciatio. nam quisque potest suo iuri renun-
 ciare, vii. que. j. quam periculosum. extra de priui. l. si de terra. & d.
 regul. ad apostolicam. nec amplius poterit renunciatio ponere.
 ¶ Si uero in genere, ut §. dictum est, quod non potest alteri
 us renunciatio instantiam iudex interrogare, nec etiam ipse
 renunciatio ponere: ex officio tamen suo potest iudex interroga-
 re super iam actis usque ad cõclusiõnem & post, ut §. sic serua-
 mus. Quidam tamen hic aliter dicunt. ¶ Et nota, quo ad hoc
 idem esse, simpliciter probationibus renunciare, & omnibus pro-
 bationibus renunciare: quia indefinita locutio æquipollet vniuer-
 sali, ut in præd. est Romanorum. & in præd. dec. quia circa. Ceterum
 licet renunciatum sit testium productioni, nihilominus ta-
 me adhuc possunt positiones fieri, ut §. de teste. §. si. ¶ Hoc quo-
 que notandum est, quod actor debet prius ponere, iuxta regulam
 qui prior appellat, prior agat, ff. de iud. qui prior. & secundo reus:
 ut vicissim ponat, si iudex viderit expedire, extra de causa pos-
 tit. c. 2. & ad hoc facit, quod legitur & not. C. de iur. cau-
 tit. ibi, & actor quidem, & c. & j. uer. prox. ¶ Sed po-

ner. ecce actor facit vnã positionem, cui reo sufficienter respon-
 det, & statim reus vult aliam facere, nunquid cogetur actor ei res-
 pondere? Videtur, quod sic, ff. de reg. iur. non debet. 23. q. 4. qui pec-
 cat. ext. de mu. per. prudentiam. Contra videtur, quia prior ap-
 pellat prior agat, & qui habet onus probationis, habet & emolu-
 mentum, vt in præ. l. qui prior. & ext. de ord. cog. c. ij. & ff. de prob.
 bat. l. ij. Inst. de leg. parro. tu. SOL. Dicitur quidam, quod si aliquid
 est pro actore probatum, vel præsumptum, tunc debet audiri re-
 us alias frustra admitteretur, arg. C. de inof. test. filius. C. ad l. Cor.
 de fals. l. p. quia absoluendus est, etiam si nihil probat, actore nõ
 probante, ext. de iure iur. c. fin. extra, de causa poss. & proprii cum
 ecclesia in fi. ¶ Alii dicunt, quod si reus velit ultra probare, mos ei
 gerendus est, et si nihil sit pro actore præsumptum, ff. de probat. cir-
 ca C. de inge. ma. l. pen. De consuetudine vero generali actor pri-
 mo ponit, quam reus. quod plenius profequere, vt §. de dila. §. vi
 dendum. uer. & no. quod ij. ¶ Hoc quoque certum est, quod si
 positio rei sit præiudicialis, id est, si interimit positione actoris,
 prius admitretur reus, vt 23. q. 4. qui peccat, respon. i. ubi dicitur,
 quia interrogas, quæ sit ratio profequedi, vicissim te interrogo,
 cuius sit vox, & c. ad idem iii. q. xj. per totum. Item cõsulo tibi, ad
 uocare rei, ne multum festines in positionibus faciendis, ne scilicet
 instruas actorẽ, & ut prius quam ponas, plene videas eius in-
 tentione fundatam, vel quæ sit iam dixi. non enim habes pone-
 re, donec videas eius intentionem.

ADDITIONES

- a Fieri. ¶ Supple super eisdem capitulis.
- b Statimus. ¶ Lib. 6.
- c Interrogare. ¶ Sed non potest pars ponere, ver. de hoc per Cy. q. 8. & 7. tra-
 ctat principale dictum huius §.
- d Si datus. ¶ Et ibi dicitur in aliquibus partibus seruari contrarium: & fuit
 dictum Alb. Papi. vt ibi dixi: qui etiam tenet, quod si datus est terminus ad
 ponendum, postea non audiretur, nisi iusta causa subesset, C. qui accula. nõ
 possit ea. hoc dixit super l. diffamari. C. de ingen. man.
- e Contra. ¶ In summa de iur. contest. §. 3. ver. sed quid si aliquam.
- f Probationibus. ¶ Accedebat Aegi. si additum fuisset omnibus.
- g Ego credo. ¶ Cum Aegid. c. 35.
- h Et respondere. ¶ Itē ver. vsque ad finem §. fuit Vbert. de Bo. §. & incipit
 utrobique, item quid si actor. facit ad hunc vers. id, quod scripsi §. de recon-
 uen. §. videndum. super ver. & si iudex.

S V M M A R I V M.

- 1 Positiones non fiunt in plerisque locis.
- 2 Positiones factæ ante litem contestatam super exceptione excommuni-
 cationis qualiter proponantur.
- 3 Excipiens se non esse excommunicatum, qualiter suas positiones forma-
 re debeat.
- 4 Positiones formans post litem contestatam super principali, qualiter
 se habere debeat.
- 5 Agens rei vindicatione contra possessorem, quot modis, & qualiter suas
 formare habeat petitiones.
- 6 Petens fundum quem ad se asserit pertinere iure dominij, uel quasi, quæ
 debeat allegare.
- 7 Petens aliquid per promissionem ex causa mutui sibi factam, qualiter
 formabit petitionem.
- 8 Repetens librum, quem deposuit, quibus verbis utetur.
- 9 Petens aliquem remoueri ab aliqua ecclesia, quam retinet contra iura,
 quæ debeat in sua petitione allegare.
- 10 Petens electionem suam confirmari, & eam esse canonicam proba-
 re volens qua forma verborum uti debeat.
- 11 Positiones super quibus, & per quos debeant fieri.
- 12 Positiones formate iudici sunt in scriptis offerendæ.
- 13 Positionibus ab actore oblati quomodo debeat iudex ponenti respondere.
- 14 Responso facta positionibus ab actore formatis, sub qua forma debeat scribi.
- 15 Papa vel eius auditor in curia Romana positiones approbante, an illis
 possit ulterius obijci.
- 16 Ponens in iudicio an semper teneatur dicere, quod sciat, puta ubi iuratus
 est de calumnia.
- 17 Positiones sic sunt formandæ, ut fundent intentionem ponentis, considera-
 ta natura propostæ actionis.

¶ Positiones qualiter fieri debeant.
 §. §. Quinto superest videre, qualiter fieri debent positi-
 ones. Et licet fere in omnibus actionibus. Ipe
 a cialiter positiones formauerimus in tractatu libellorum, tamẽ
 1 utile uisum est hic doctrinam tradere generalem. ¶ Ad cuius rei
 notitiam sciendum est, quod in plerisque locis non fiunt positi-
 ones, sed lite contestata, prælitique iuramento, statim iudex su-
 per singulis articulis libelli reum interrogat: quod dic, vt §. de re
 ste. §. nunc videndum nobis in prin. Sed in curia Romana, & qua
 2 si vbique positiones formantur. ¶ Super quo scias, quod quãdo
 que fiunt ante litem contestatam super exceptione excõcacio-
 nis sic Proposita: Coram vobis domine iudex, dico P. esse excom-
 municatam

ADDITIONES

- a Libellorum. ¶ Sic & fecit Io. de Blano. generalem autem tractatum non
 edidit.

manicatum, quia percussit talem clericum: ideoque non esse in causa, quam contra me mouet. audiendum. Si igitur ille negat se excommunicatum, uel se percussisse talem, uel illum clericum fuisse, excipiens sic formabit positiones:

POSITIONES.

- 3 ¶ Pono, quod percussisti talem. itē q̄ in tali parte corporis. Item quod cum pugno, uel baculo. Item quod percussisti eum tali die item quod in tali loco. Item quod talibus presentibus. Item quod turbatus ex causa illum percussisti. Item q̄ percussisti animo in iurandi. Item quod ille erat tunc temporis clericus. Item quod erat in possessione clericatus. Item quod sciebas eum clericū esse. Item quod uidisti eum tonsuram clericā ēferentem. Et si actor hoc confiteatur, probata est excommunicatio per suam confessionem: extra de offic. deleg. prudentiam §. si uero. sed si diffiteatur actor reus has positiones negatas dabit pro articulis uerbis com-
- a petenter mutatis: quod dic plene, ut in præd. §. nunc uidentium.
- 4 ¶ Regulariter autem fiunt post litem contestatam super principali, ut §. §. proximi. & §. iij. ad quod hac uia peruenitur. Formas enim positiones habeat libellum præ oculis, & ex ipsius tenore positiones formet, & consideret diligenter, quid eū probare oportet. Super omnibus enim, quæ probare habet, positiones faciat: nec ualet positio, nec confessio, nisi fiat super re, de qua agitur, ff. de iur. act. confessionibus. extra de offic. indi. deleg. cum olim. & j. uer. & no. Sed & cauilliose per quæcunque diuerticula poterit, eum trahat actor ad suam intentionem per positiones, ff. de verb. sig. natura cauillationis. & de reg. iur. l. ea est natura. quod potius quisque suo ingenio faciat, quam ex nostra doctrina. nõ enim quæquam in dolo instruimus: imo pro posse fraudib. obuiamus.
- 5 ¶ Scias igitur, quod quandoque quis agit rei uendicationem contra possessorem, petens fundum, quem ad se afferit pertinere iure domini, uel quasi: quandoque uero petit decem ex promissione sibi ex causa mutui facta: quandoque repetit librum, quem deponit: quandoque etiam petit aliquem remoueri ab aliqua ecclesia, quam retinet contra iura. quandoque petit suam electionem confirmari, & uult eam docere canonicam esse. Hæc igitur exempla sufficiunt ad præsens gratia exempli hic prosequi. Possunt etiam alia exempla poni, sicut in præd. §. nunc uidentium. in formis articulo- rum diximus. ¶ Super primo ergo exemplo actor sic ponit: ¶ FORM A. Pono ego talis in tali causa iuramento meo, quod fundus, de quo agit, fuit T. Itē pono, quod ipse T. uendidit michi dictū fundū. Item uod uendidit pro pretio decē librarum. Item quod dictus T. tradidit michi possessionem dicti fundi, Itē quod solui eidem T. decem libras pro pretio dicti fundi. Igitur si reus has positiones confiteatur, actor fundauit suā intentionem, probauit enim rem se a uero domino emisse, & se pretiū soluisse, & sibi traditam esse: & sic per consequens dominium ad se pertinere: & sic est in causa uictoria, nisi reus aliud opponat, ff. de rei uer. in rem. C. de pac. traditionib. C. de prob. cum res. ext. de fide inst. cum Ioannes Inst. de rei diuif. §. uendite uero.
- 7 ¶ In secundo uero exemplo de mutuo, sic pone: ¶ FORM A. Pono ego talis in tali causa iuramento meo, q̄ ego mutuo dedi decem Titio. Item quod ipse Titius illa decem michi reddere promisit. Item quod promisit in tali termino soluere. Item quod terminus ille preterit. Si ergo reus hoc confiteatur, actor est in causa uictoria: quia numeratione fuit Titius obligatus ad reddendum, ff. si cer. per. si a me cum uero promisit reddere, fuit ciuilititer obligatus: & ex tali ciuili obligatione recte agit actor. Inst. de obli. §. ff. de verb. oblig. l. j. Hoc autem scias, quod si interrogatus, an debeat decem, quæ ab eo peruntur, negat simpliciter se debere, dēt fieri positio alia, scilicet an debeat nouē? & si negat, fiat alia scilicet an debeat octo? & sic descendendo usque ad ultimum numerum. Si uero præcise negat, & se nil debere dicat, non debet de hoc ultra interrogari. Eadem quoque doctrina tenetur in probatione tēporis, puta si interrogatus, an census per xl. annos solutus fuerit, uel beneficium possederit, & similia neget, hoc quæ ratur, an 39. an. 38. & sic descendendo usque ad ultimum numerum: & hoc ideo, quia cum ponit xl. si non sunt nisi 39 bene potest negari positio, quia licet maior numerus in se comprehendat minorem, ut ff. de arbi. diem proferre §. si plures. & ff. de reg. iur. in eo. non tamen minor maiorem, ut xv. distin. c. j. prope prin. imo unus numerus quandoque excludit alium, ut no. extr. de di. uot. c. pen. §. quia uero.
- 8 ¶ In tertio autē exemplo de deposito, sic pone: ¶ FORM A. Pono ego talis in tali causa iuramento meo, quod deposui penes T. Codicem meum. Item quod Codex ille erat in chartis hoedinis. Item quod erat glossatus de apparatu Accursi. Item quod habebat desuper corium rubrum. Item quod se fidus quaternus eius incipiebat nomine: tertius uero, hoc in querimoniam. Item ponit, quod ipse T. recepit dictū Codicem in deposito. Item quod se obtulit deposito. Hoc confessato reus obtinebit, ff. de deposi. l. j. ext. e. bona. & debet etiam dicere signa rei mobilis, ff. ad exhi. l. 3.
- ¶ In quarto uero exemplo sic: ¶ FORM A. Pono ego talis

- ¶ presbyter iuramento meo, quod T. habet & possidet ecclesiam sancti Iusti. Item quod habet & possidet ecclesiam sancti Martini. Item quod quælibet earum habet curam animarū. Item quod eas acquisiuit post concilium Lateranense. Hoc concessio, reus succumber, nisi dīp̄sationē. uel unionem, uel pauperatatem ecclesiarum, uel earum dependentiā ostendat, extr. de elec. dudum. ij. de clerici. non resi. quia. de præb. de multa. extr. de ara & qual. eam te. 21. q. j. in summa.
- 10 ¶ In quinto quoque exemplo sic: ¶ FORM A. Pono ego talis in tali causa iuramento meo, quod ego sum electus canonicus ad regimē talis ecclesie. Sed hæc est iuris unde subiciat sic: Itē quod fuit electus vacante ipsa ecclesia per mortem, uel cessionem talis. Item quod fuit electus per eos, qui tunc erant in possessione, uel quasi iuris eligendi rectorē ad dictam ecclesiam. Item pono, q̄ talis & talis, &c. sunt clerici, uel canonici eiusdem ecclesie. Itē quod sunt in possessione, uel quasi canonicatus, & iuris eligendi. Item quod sex ex eis me elegerunt. Item quod illi sex electionem de me factam episcopo præsentauerunt. Item pono, quod illi sex requisierunt alios quatuor, ut cum eis deberent concordare de aliquo eligendo. Item quod duo ratam habuerunt electionem & præsentationem de me factam. Licet ergo reus neget me electum, si tamen cetera confiteatur, obtinebo absque probatione.
- h Nam si decem erant clerici, & sum electus a sex, constat quod a maiori parte: ergo debet electio confirmari, extr. de elec. ecclesia uestra. ij. de his. quæ si a ma. par. ca. c. j. & de iure pat. quoniam in quibusdam. Item si erāt in quasi possessione eligendi, ualet, quod faciunt, licet nõ sint in ueritate patroni, qui præsentant, extr. de elec. querelā. de reud. cum Bertholdus. de iure pat. consultationibus. Item ex eo, quod quatuor fuerunt requisiti, patet, q̄ non fuerunt contempti. extr. de elec. quod sicut. & c. venerabilem. & c. bona memoria. & c. quia propter. Item quod duos accesserunt bene ponit fieri ext. de elec. quod sicut. & c. ecclesia uestra. ij. Patet ergo, quod nisi aliud obsistat, debeo obtinere. Sic ergo in similibus sunt positiones Formande. ¶ Er no. quod positiones debent fieri super contentis in libello, uel ad ea pertinentibus, uel pertinere ualentibus ex parte actoris, quo ad fundandam eius intentionem: ex parte uero rei, quo ad extenuandam. 4. q. 4. c. j. Item debet fieri super facto aduerfariū: alias non cogitur ad factum alterius respondere, ff. pro suo. l. si. in. ff. si uisus uisus per. l. ut si. ff. si pars hæ. pe. l. j. ff. rer. amo. Marcellus §. j. prox. uerf. 12. j. & pe. & §. vii. uer. j. & uer. 4. ¶ Item no. quod positiones formate iudici sunt in scriptis offerendæ: ut extra de proba. quoniam contra ut certus sit, qui interrogatur, & super quo respondere debeat, agnoscat, ff. de confes. certū. & ut tam pars quam index, uideat an sint admittendæ, uel reiiciendæ, & debet eas examinare iudex, utrum faciant ad causam an sint possibiles, & non contra naturam, non captiose, non negatiuæ: & sic de aliis: & hoc partibus præsentibus: & si uiderit eas recipiendas prius, quam respondeatur, faciat eas in actis redigi, ne aliqua uariatio fiat, ff. de re iudic. acta. & ne post oriatur cōtentio inter partes, quod aliter fuerint rescriptæ, quam propositæ, ext. de elec. cum inter R. seniori. ut ex illa scriptura eis uia in talibus præcludatur, ut xxii. quæst. ij.
- 13 omnes ferre: uel eas repellat, ut §. vii. uerf. xvii. ¶ Oblatus igitur ab actore positionibus, quarat iudex a ponente. Pons tu, uel credis per iuramentum a te præstitum, quod in his positionibus continetur. Et si respondeat, quod sic, tunc conuertat se ad eum, contra quem sunt positiones, & semoto ei^o aduocato, ita quod

ADDITIONES.

- a Nunc uidentium. ¶ Ve tamen no. §. 7. ad si. uer. quid si pono. respondere non tenebatur. ibi uide, cum duobus uerf. præced.
- b Peruenitur. ¶ Incipiunt uerba Bonagui. & durant usque ad uer. in quinto quoque. excepto quinto exemplo, quod interferit actor.
- c Contra iura. ¶ Hæc quatuor exempla fuerunt Bonagui. ubi §. in prin. & eius fuit illorum persecutio, quæ sequitur, & tria prima fuerunt Tan. sed non sic prosequitur, ut hic. Item ipsa tria & quintum, quarto omisso, fuerunt Aegid. & ea prosequitur, ut hic. Gallus dabat exempla de equo morbofo uendito, uel libro uitiōfo, si fideiussores, qui se obligauit p̄ debitore.
- d Dicti fundi. ¶ §. j. de causa poss. §. sequitur uidere. sub uersicul. al. sunt reales. ponit quatuor tantum de istis: remittit enim tertiam, subdit tamen alias quatuor: sic etiam Ioan. de Pra. sub titul. de rei uend. ponit octo, quas solenniter exponit, subdens postea positiones rei.
- e Autem scias. ¶ Secundum Tan. ubi §. sub uer. hoc modo.
- f Consilium Lateranē. ¶ De cle. nõ resi. quia nõnulli de præb. ga. in tantum si loqueretur de concilio generali, e. ti. de multa. tunc sufficeret positionem facere de receptione secunde, post illud, quo ad priuationem primæ.
- g Talis, &c. ¶ Includit viii.
- h Nam si decem. ¶ Sup. tantum: & debuit actor de hoc ponere in positione, ut sequeretur hæc conclusio. Aegi. tamen dicit, q̄ ex quo confessus est reus decem esse electores, ergo confiteri uideatur, q̄ non ultra: quia indefinita, &c. 19. di. c. j. uide §. 7. uerf. viii. in prin.
- i Veritate patroni. ¶ Nimis permisit actor hic actum electionis & presentationis.
- k Fuerunt contempti. ¶ An contemptus locum habeat in patronis non uocatis ad presentationem factam per ceteros, scripsi in dec. 3. de iure patroni super uerbo, plurimorum. Aegid. hoc dixit, qd̄ fortē sic allegat, de cle. bona. ij.

aduocatus nntu, uel dicto eum non possit in responsione facti in
 struere, vt §. 3. prope fiduciat ei amice, nihil prodest homini, si
 uniuersum mundum lucretur, anima uero sua detrimentum pa
 tiatur, ut extra, de simo. Mattheus & fidei totus mundus diuitie
 sunt infideli nec obolis, ut r. 4. quæst. 4. quid dicam. in authen. vt
 cum de appel. cog. ideo salua animam tuam, & responde per sa
 cramentum, quod præstisti de calumnia, quid credis & astimas
 super eo, quod in his positionibus continetur. Si uero fuit iura
 tum de ueritate, dicat iudex, & responde per sacramentum, quod
 præstisti de ueritate dicenda, quid scis super eo, quod, &c. Si uero
 utrumque præstitum sit, (quod uile est) tunc quærat simul de
 credulitate & de scientia: de hoc §. prox. uer. item not. quod est
 in præ. dec. præsentium. Quo facto mentem cuiuslibet positionis
 sigillatim non tam diligenter, quam fideliter sibi aperiat & expo
 nat, responsionemq; eius sedulo & perspicaciter intelligat, & si
 ue neget, siue cõfiteatur, semper, in fine cuiuslibet positionis eius
 14. resposio scribitur hoc modo. ¶FORMA. Credit, uel non cre
 dit uel constitur, uel negat, §. prox. uer. quod autem. Quod
 si talis sit positio, in cuius responsione merito respondens dubi
 tat, peret indicias ad deliberandũ, secundum ea quæ no. §. pro
 xi. uer. sic item not. Quod autem tam ponens, quam respondens,
 debeat interrogari a iudice per iuramentum suum secundum for
 mam præmissam, & etiam principales, ubi litigatur per syndicos:
 probatur in præ. dec. de test. ad hoc. ff. de inter. act. uoluit. & l. de
 arate. §. qui tacuit. Itẽ quod iudex debeat dicere, quid credis, uel
 15. scis, habes §. §. prox. uer. hoc tamen. ¶Item scias, quod postquã
 papa, uel eius auditor, in curia Romana approbauit positiones,
 cum sit remissio ad aliquam prouinciam & mandatur, quod prin
 cipales persone super eis præstato iurõ interrogentur, nihil sit eis
 ulterius obijci, ut in præ. dec. ad hoc. & arg. C. de testa. oim. 35. q.
 2. 9. apostolice. 34. q. 1. a. re. act. & c. hoc est. ¶Item not. q. ponens
 16. nõ semper tenet dicere, q. sciat, sed sufficit ei dicere, q. credit, ut
 puta ubi iuratum est de calumnia, ut no. in præ. dec. ad hoc. & §. pro
 xi. item qui ponit, certum ponere debet, ut ff. de rei uend. l. in
 rem. arg. extra de sponsa. de muliere & de simo. c. de simoniace.
 cum & certum uelit responsionem habere, ut uatur eodem iure. ff.
 quod quisq; iur. l. j. ext. de const. cum omnis. l. dilt. ponderet. 2. q.
 17. 6. decreto. in fi. §. prox. ¶In summa b no. q. positiones sic for
 mande sunt, ut fundent intentionem ponentis, considerata natu
 ra propositæ actionis. Si igitur agis de dominio, considera, q. sunt
 necessaria in probatione eius. C. de prob. cum res. ext. eo. licet. ff.
 de re uend. in re actio & per totũ. quæ dic, ut j. de emphyteuf. §.
 nũc aliqua. ver. 36. Si uero agis Publiciana, considera, q. necessaria
 sunt in ea, ff. de Publi. l. 2. & l. q. c. q. & p. totũ, & no. ext. de re iud.
 c. abbate. Si uis agere uili rei uendicatione, ut superficiarius, uide
 ff. si ager uet. uel emphy. per. & ff. de super. sic. per totũ, & insit.
 locati. §. itẽ de prædijs. Si uis agere hypothecaria, uide ff. de pig.
 si superatus. ff. de proba. ante omnia. C. si res al. pignor. dat. sit. ne
 xum. C. que res pig. ob. pos. qui filios. Si agis hypothecaria uili,
 uide ff. de pig. & in superficie. & l. si ab eo & si de alijs actionib. rea
 libus & personalibus, & mislis. Et caue tibi a positionib. petiti
 onis tuæ cõtrarijs, ut si agis petitione hereditatis, uel quorum bo
 norum, non dicas te possedisse aliquo tempore post mortem de
 fundi uel si agis publiciana, non dicas te a uero domino emisse:
 uel si agis uili possideris, non dicas aduersariũ possidere: & sic de
 similibus: & uide de hoc §. to. uer. hoc quoq; & s. de act. seu pe.
 §. sequitur. & §. seq.

ADDITIONES.

- a Hoc est. ¶ De articulis uide §. de teste. §. nunc uiden dum. uer. sed pone au
 ditor. & quod ibi dixi super uer. hoc etiam no. in fi.
- b In summa. ¶ Secundum Verber. de Bo. cuius quasi ad literam fuit totum, q
 hic sequitur usque ad fin. & hoc ubi §. primo.
- c Abbate ¶ Lib. 6.

SVMMARIVM.

- 1 Camela pro illo, contra quem ponitur in iudicio.
- 2 Vile est responsionem illius, contra quem ponitur in iudicio, scriptis nota
 re propter gratiam.
- 3 Positionibus semel respondens, an cogi possit ad iterum, uel ulterius re
 spondendum.
- 4 Positionem generaliter negare non sufficit, nisi ad singula in positione con
 tenta respondeatur.
- 5 Positiones licet sint de consilio aduocatorum formandæ, nõ tamen respon
 siones, sed solum a partibus faciendæ.
- 6 Resposio facta interrogati, uel responsioni aduersarij, an teneat.
- 7 Interrogatus de calumnia, quæ & quomodo debeat, is, contra quem ponitur
 respondere.

mate an se extendat ad iuramentum de calumnia, uel

- 9 Interrogato dubitanti de eo, super quo interrogatur, danda est dilatio ad
 deliberandum, ubi iuratum est de ueritate.
- 10 Præsumitur quis melius factum suum scire, quam alius: nec debet quis a
 lium considerare, qualiter in iudicio proprio se debeat habere.
- 11 Confessio de credulitate æque prauidat, sicut & de ueritate.
- 12 Verbum Existimare, generale est ad credulitatem & scientiam.
- 13 Interrogatus ubi iuratur de calumnia, an possit respondere per uerbum
 Dubito, & n. seq.
- 15 Iudex quomodo se habere debeat, & quæ attendere casu quo is, cõtra quẽ
 fit positio, uel interrogatio, dicit se dubium.
- 16 Resposio qualibet referri dicitur solum ad id, quod principaliter queritur,
 non ad alia, quæ implicari seu subintelligi possent.
- 17 Respondere ad penitus incertum nemo tenetur.
- 18 Principalis persona licet debeat a positionibus respondere, si tamen per pro
 curatorem litiget respondebit se procurator.
- 19 Procurator positionibus responderis, si dicat se libello nescire respondere
 aut dubitare, an condemnabitur in expensis.
- 20 Resposio eius, qui absque mandato defendit, an obset principalis.
- 21 Reus, qui nec agit, nec excipit de iure suo, an cogatur respondere positioni
 bus super eius defectibus factis.

De responsionibus ad positiones.

6. §. Sexto tractandũ est de respõsionibus ad positiones
 uel ad interrogationes. Et certe exposita po
 sitione ei, qui respondere habet ipse diligenter aduertere debet,
 an sint pertinentes, uel superflue, uel non & postmodum sibi facta
 intimatione diuini iudicij, debet ipse respondere: & eius respõ
 sio est scribenda, quæ dic, ut §. prox. uer. oblati. ¶ Sit aut cau
 tis, contra quem ponitur, ut saluo sacramento prior sit ad
 negandum, b quam ad confitendum: maxime ubi positiones de
 pendent ex facto alterius: quia tunc potest habere credulitatem
 suam ad sic, uel non, & sic actori incumbit onus probandi, ff. de p
 ba. ei qui dicit. §. §. prox. uer. & nota, quod. ¶ Quod autem scit
 c benda sit eius respõsio, uile est, ut de ipsa possit constare, & ne
 super eodem articulo respõdens iterum interrogetur, quod si
 ri non debet, siue prius negauerit sine cõfessus fuerit: ff. nan. cau.
 sta. licet. de pœn. dist. 4. diuina. extra de iudic. at si clerici, in si nisi
 nonum quid emergeret, extra de iur. cal. ceterum. uel aliqua di
 bictas insurgeret, ut §. 4. uer. regulariter. ibi, quæ intelligo, & c.
 Nouum autem quid esset, si perdita essent acta priora, uel aliqd
 simile. ¶ Si igitur iterato super eodem articulo iudex eum inter
 rogat, ipsum grauat, & iniuriam sibi facit, & quasi anceps periuri
 um eum facit scire, ac uulgi in familiã incurere: quia si aliter cre
 dit tunc, & aliter nũc ex respõsione dicit perurium & insamp
 am incurrisse, si aliter respõdeat nunc, quam tunc: quia super eõ
 dem articulo duo contraria respõdet, scilicet iterum, & falsum.
 Non ergo respondere tenetur uiterius, ex quo semel respõdit,
 ut infra §. prox. in princ. nisi forte positio contineat duo, uel plu
 ra copulatiue, ut in conxor. que sunt infra §. prox. uer. 11. ubi præ
 missa autem: secus tamen est in iuramento calumnie, ut r. ti. px.
 §. fin. in fin. argu. ad omnia præmissa. C. de iuram. cal. auth. in hoc
 30. q. 5. iudicantem. ff. ad l. lul. de adul. si postulauerit §. quæstio
 ni ff. de in lit. iuran. uideamus & in auth. de his, qui ingred. ad ap.
 d §. 1. collat. v. Quidam tamen, ut Accur. d & dominus meus, dicit
 aliquem posse de eodẽ articulo pluries interrogari: quia potest
 esse, quod prius quando negauit, nõ credebar, nunc uero apertis
 testibus credit: argumen. ff. de quæstio. repeti. ff. de dam. infec. qui
 bono. §. antepen. 35. q. 9. graue. sed superflue interrogabitur, ex
 4 quo constet per testes. ¶ Illud etiam notandum est, quod non
 sufficit generaliter negare positionem, nisi ad singula in positio
 ne contenta respondeatur, ut ext. de testi. ad hoc alias incipit præ
 5 sentium. uer. postea sigillatim. & §. px. uer. 11. ¶ Item nota,
 c quod licet positiones sint de consilio aduocatorum formandæ,
 non tamen responsiones, sed solum a partibus sunt faciendæ. qd
 dic, ut no. §. 3. uer. sed & patronus. Potest autem quis conre
 6 spondere: quod dic, ut §. proximo, uer. si. & nota, quod. ¶ Hoc
 f autem scias, quod licet non teneatur quis respondere interroga
 tioni, uel respõsioni aduersarij, si tamẽ respõderit, tenet respõ
 sio, ut

ADDITIONES.

- a Interrogationes. ¶ De responsione credo, ut in iudicio continetur uel huc
 simile: uide §. de teste, §. qualiter. uer. quid ergo si si, de in iur. edi. §. nunc di
 cimus. uer. quid si quis.
- b Negandum. ¶ Vide j. uer. sed nunquid. ibi, & si iudex.
- c Quod. ¶ Ponit uerba Tan. ubi §. vsque ibi, nisi forte.
- d Tamen, ut Acc. ¶ In l. 3. C. de iur. cal. §. q. obseruari. in fi. gl. antep. Hoff. au
 tem in summa de iur. ca. §. quando. uer. sed nunquid. & uide Cy. in præ. §. in
 13. q. in fi. & in q. seq.
- e Item no. ¶ Secundum Tan. sub §. hoc modo.
- f Scias. ¶ Secundum Tan. ubi §.

Spec. secunda pars. N

fit, ut ext. de dolo & conum. prout. ibi. de hoc §. 3. versic. fuit. nam & ualer responsio facta in iudicio sine interrogacione, ut ff. de interro. act. si sine. §. j. & de proba. quoniam & ibi de hoc.

7 ¶ Item nota, quod ubi iuratur de calumnia, debet respondere is contra quem fit positio, secundum quod credit, uel existimat Credo, uel non credo: quia tunc qui ponit secundum credulitatem, id est, secundum quod credit & existimat, ponit & iurat, C. de iur. cal. l. ij. respon. j. & §. j. de iur. cal. §. nunc dicamus. in prin. Vbi uero de ueritate iuratur, tunc qui i positio fit assertio, secundum ueritatem, sicut & ipsum iuramentum, tenent respondere tantum de ueritate: dicendo, nego, uel confiteor. arg. 3. q. 9. hortatur. & ext. de testi. presentium. & si tunc de credulitate queratur, non tenent respondere: quia iuramenti forma hoc non patitur: ideoque quidam in iuramento de ueritate, ad iudicium etiam de credulitate, & utrumque iuramentum praestari, ut §. de iur. cal. §. j. ver. quartum. sed licet cautela sit, non est tamen secundum ius.

8 ¶ quia iuramentum de ueritate, non se extendit ad iuramentum de calumnia: nec e contra. Si tamen se iuret, (prout saepe fieri facimus ad malitias excludendas) debet rali ter iurans respondere de credulitate & de ueritate ut §. tit. prox. §. nunc dicamus. versic. ceterum. j. ver. hoc tamen. Licet autem quando reus, uel actor iurant, quod respondebit per scientiam, uel credulitatem, respondentis sufficiat dicere, scio, uel nescio: credo, uel non credo: tamen positio non potest fieri super credulitate, ut ita dicatur: pono, quod credo, uel me credere: uel pono, quod sicut credo, tu fecisti, uel dixisti hoc: quia qui ponit, certum ponere debet, ut §. prox. versic. item qui ponit. Debet ergo quis clare, non obscure respondere, dicendo, nego, uel confiteor, ubi iuratum est de ueritate, uel credo, uel non credo, ubi de calumnia. Alioquin si obscure, uel nullo modo respondeat, punietur, quod dicit, vt §. 9. & §. quinto. uer. oblati.

¶ Quid si interrogatus dubitat de eo, super quo interrogatur? Respondeo, danda est sibi dilatio ad deliberandum, ubi iuratum est de ueritate: quia tunc oportet eum respondere, de scientia & ueritate, ideoque potest tunc respondere, Dubito, nisi iudex uideat, quod statim possit respondere, ut ff. de interro. act. q. interrogat. & C. de iure deli. si curatoris ff. de iur. iur. in iur. adu. & ad pecunias resp. j. & 27. q. 1. & nuptiarum. in prin. & in ff. ext. de iura. cal. c. pen. ubi uero iuratum est de calumnia, cogendus est praecise respondere ad interrogata, nulla concessa dilacione ad deliberandum: quia non tenetur dicere, nisi quod credit, uel non credit id, de quo queritur: nec potest dicere, dubito C. de iur. cal. l. 2. rursus §. 2. & a. auth.

10 In hoc super quo dicitur, ut infra uer. sed non quid. ¶ Caneat tamen petens in iudicium ad deliberandum, quod non perat ad consilium habendum. nam tunc non audietur. ipse enim debet esse certus de facto suo. ext. de rescrip. ab excommunicato. & praesumit melius scire factum suum, quam alius: nec debet alium consulere, qualiter in facto proprio debeat respondere, ut §. §. tertio. ppe. si ¶ Hoc autem certum est quod aequi praedictat confessio de credulitate sicut & de ueritate, ut no. ext. d. iure iur. ex literis quauis aliud sit in dicto testis. vt §. de teste. §. j. ver. ite quod deposuit. Et quo patet, quod malitiosi per ratores saepe delerant, quoniam super aliquo interrogant, & rident. Non credo licet sciant illud, per certo dicentes se excusari, quia aliud est scire, & aliud credere. Sed certe non refert inter hoc, quo ad partes licet inter sit alius, quo ad testes, ut ext. de testi. cu. causam. & pbatur bene ext. de sum. trin. firmiter credimus. & simpliciter confitemur in praedictis uerbis de hoc dist. 4. firmi time. Quid enim melius credimus, quam id, quod scimus: certe nihil, ut patet in articulis fidei, ut in §. l. de cre. & de hoc §. 9. ver. sed nunquid, & hoc etiam probat loque appellat scientiam, credulitatem ut C. de iur. cal. l. 2. §. quod obseruari. ubi dicitur, quod tutores iurat, quod ipsi causam scientes, ad eam perueniunt: & postea sequitur, quod ipsi causam scire possunt, & sic ad iudicium peruenire: & statim ibi subijcitur, quod iuratur ex scientia sui animi hec esse uera: & licet alia sit rei ueritas, tamen quod quisque credit & existimat, hoc esse iurandum, & attende, quod dicit, credit & existimat. ¶ Nam licet uerbum credendi, possit restringi secundum propriam significationem, uerbum tamen existimat, generale est ad credulitatem & scientiam: & ad hoc facit canon, ubi dicitur, quod quis dicitur scire, quod ab alio audit, ut 22. q. 5. hoc uidetur. in prin. Vn ut tu iudex cures praedictam fraudem, facias in causis praestari utrumque: iuramentum scilicet de calumnia & de ueritate, ut supra. Item interrogat respondentem super utroque, scilicet de scientia & credulitate, hoc modo: quid scis, uel credis, uel existimas super eo, de quo queritur, uel ponitur: ut §. §. prox. versic. oblati & versic. item nota. & in pra. §. quod obseruari. & ext. de testi. ad hoc §. j. ubi quod sciat super positionibus, uel credat. ext. de accu. qualiter. j. in fin.

13 & de hoc infra §. octauo. in prin. ¶ Sed nunquid ubi iuratur de calumnia, potest interrogatus respondere dubito? Hoc iam restringimus, & adhuc dicamus: & dicunt quidam, quod sic argu. ff. de per. here. si debitor. C. de excep. si quidem. & §. de exce. §. i. uis. versic. sed si debitor. ad fi. Na inter Credere & Non credere, est medium, scilicet dubitare, ut ibi, & arg. 41. dist. saepe. 16. q. 1. prohibi-

tum. C. de con. ind. l. si. Alij contra. nam licet primo dixerit Dubito finaliter tamen cogendus est dicere, quid credit, uel existimat: nam iurauit respondere secundum existimationem sui animi, ut C. de iur. cal. l. 2. in prin. Sic ergo respondeat, ut non delerat interrogantem incertum, si de inter. act. de arate §. nihil. quod sit, cu. dicit Dubito. Dominus lo. dixit, quod nec semper respondere potest Dubito, nec semper cogitur respondere: Credo: sed interdum potest dicere Dubito, & interdum cogitur praecise respondere, quid credat uerbi gratia: Actor posuit de quinquaginta: reus uero constituitur de 40 tunc reus potest cogi respondere, quod credit de decem: sed si mil de quinquaginta constituitur, tunc potest respondere Dubito. Item si de suo contra factu quis interrogetur, tunc tenetur dicere quid credit: si de alieno, puta haereditario uel alio, tunc potest dicere Dubito, ut iam dicam. Et si iudex imperitus cogat eum respondere, quid credit, sapienter agit respondens si in negatiua declinet: ubi opinio sua non magis se habet ad se, quam ad non, saluo in omnibus iuramento. Si ergo ita incertus est is, contra quem fit positio, uel interrogatio, quod non magis potest animum suum applicare ad credendum hoc, quam aliud, ut in hoc exemplo: credis illum, qui est ultra mare, uiuere, uel non? Dicunt omnes, quod potest dicere, Dubito, ut in pra. l. si debitor. & l. si quidem. uel potest etiam dicere Nescio, sed si iudex ad partis instantiam cogat eum respondere, dubitanti dabitur tempus ad deliberandum, ut supra. Sed si iudex imperitus cogat eum omnino respondere, an credat, uel non ut quidam faciunt, arg. C. de iur. cal. l. 2. §. quod obseruari. ubi de hoc, tunc respondet sic, pra. 14. missa negatione, non credo eum mortuum, sicut responsum fuit in dec. neque scio, neque credo ad te pertinere, ext. de rescrip. spol. cum ad sedem. Nec enim sequitur ex hac responsione, quod credat eum uiuere, quia per suam rationem nihil ponit, sed negat tantum potest enim esse, quod non credit eum esse mortuum, nec credit eum uiuere. Sed si postoneret negationem, dicendo, Credo eum non esse mortuum, tunc bene sequeretur, quod credit eum uiuere: & sic potest anceps incurrere periculum de hoc uide §. §. prox. ver. 12. Hoc igitur casu, cum is, contra quem fit positio uel interrogatio, dicit se dubium, debet iudex attendere, an dubitet de facto suo: & tunc minus est probabilis ignorantia, C. de rescrip. ven. quisquis. ext. de rescrip. ab excommunicato. an in alieno, de quo non teneatur quis respondere, & §. §. prox. ver. & no. imo in eo iusta est dubitatio, & ideo dabitur tempus deliberandi ff. de interro. act. & quia. Item debet attendere, an factum sit uel an ita antiquum, quod factum etiam proprium quis potest dubium scire, C. de testi. iubemus. 30. q. 5. no. strates. 23. dist. in praeter. Traetus enim longi temporis obliuione inducit. ff. ad Carb. l. 3. §. dicit. & l. 2. q. 2. longinquitate quia omnium habere memoriam, & C. de uet. iure enu. l. 2. si quis autem ¶ Item non est inponendum

ADDITIONES.

a Et iurat. ¶ Quidam distinguunt hoc casu actorem a reo, ut actoris credulitas sit asserta: cum agens debeat esse certus: sed in reo non sic: de hoc per Cyn. ubi §. in 11. q.

b Ius. ¶ Olim. hodie sic, ut de iur. cal. c. j. l. f. lib. 6.

c Contra. ¶ Secundum Aegid. ubi §. concedit tamen, quod sequitur.

d Licet autem. ¶ Verba Odo. ubi §. ante fi.

e Vel confiteor. ¶ Nec sufficit dicere, non confiteor, ut scripsi de testibus, ex tenore. super. 3. gl. ubi etiam uide materiam sequentis uer.

f Respondeo. ¶ Secundum Aegid. ubi §. ADDE Bar. in §. quod obseruari. & Imol. in c. ex parte. de rescrip.

g Tamen. ¶ Secundum Vber. in praed. chart. ultim. in prin. & eadem char. in prin. ultim. colum. dicit, quod res mali excepti est, cum id dicitur per aduocatum: sed si principalis suo ore sic dicat, & aequitas mouet iudicem, cum habeat iustam causam iurandi, iustum est dilacionem dari: alleg. l. 3. & ultimam, ff. de inter. actio.

h Ex quo patet. ¶ Secundum Vber. de Bob.

i Existimat. ¶ Super quo uerbo est glo. quam j. allegabo.

k Dicamus. ¶ Hoc dicit propter Bonagui, cuius uerba sequuntur: de Accu. j. dicam. Vber. de Bobio ista sequitur in pra. char. f. circa medium. uer. sic autem. de quo j. dicam.

l Do. Io. dixit. ¶ Pil. magister noster dixit Bonagui ubi §. praclarissimus legitur doc. hoc autem dictum eis placet, & mihi.

m Iuramento. ¶ Vt §. e. in prin.

n De hoc. ¶ In gl. ante. ubi quasi ad literam, sunt haec uerba usque ad uer. item quot.

o Mortuum. ¶ Satis placet haec responsio restricta ad suos terminos. Hoc dico propter Vber. de Bobio, qui dicit ubi supra. ad fin. j. colum. quod haec responsio sibi pluribus annis placuit: sed postea displicuit quia credit illam Deo non gratam. Quicquid dicitur, etiam extra terminos istos uiget eius usus.

ADDE Bar. in d. §. quod obseruari.

p Autem. ¶ Venit ergo hoc per modum subd. quando queritur de facto suo: & sic ponit autem Vber. in uer. si autem quem allegauit distinctio inter illas quae sunt ante litum respondeat: & post, & tunc distinguat distinctio in utrisque.

16 dendum ad ea, de quibus non fuit in iuramento intellectū, ut de his, qui non sciunt ad causam, ut ff. de nox. quoties. §. si. & de iureiur. qui iurasse. §. pe. & j. §. prox. ver. 2. & responsio refertur solum ad id, quod principaliter queritur, & non ad alia, que implicari seu subintelligi possent. quod dicitur in §. prox. ver. 9. Item ad penitus incertum non tenetur respondere, ut ff. de iureiur. qui iurasse. §. 2. & §. d. item: nec ad impertinens. quod dicitur tamen, ut §. prox. ver. j. & ver. 2. Item quot modis sit respondendum, & quod iuris sit de falso respondente, j. §. nono. ¶ In summa notandum est quod licet principalis persona, debeat positionibus respondere, ut §. 3. ver. sed. & secundum, & j. §. octavo. ver. hoc quoque; & seq. tamē si per procuratorem litiget, tunc procurator positionibus respondere, ut ff. eo. nō solum. ff. ad leg. Aquil. proinde §. j. ext. de testi. ad hoc. alias incipit, presentium a. & si ueritatem neget, uel quia ignorat, uel quia nec Deū timet, nec homines reueretur: principalis uocandus est, & cogendus est respondere, ut in prae. cap. ad hoc. & ext. de iur. cal. in pertractandis. & C. de procu. l. si. & ff. e. si actor. & hoc per iuramentum, ut §. de iur. cal. §. restat. ver. quid si aliquid in fin. tenetur ergo quis talem procuratorem constituere, quod sit instructus in facto, & qui respondeat ueritatem, ut in pre. c. in pertractandis. & C. eo. l. 2. §. in autem uel dignitas, & de dolo & cont. c. si. respon. j. §. de proc. §. j. ver. item quod omnino. quia nisi iusta causa appareat, non habebit dilationē ad dominum cō silendū, ext. de procur. dilectus b. ff. eo. si actor. C. e. l. si. ¶ Quid si procurator dicit se dubitare, uel nescire libello, uel positioni respondere, & uelit dominum consulere: Respondeo Papa not in prae. c. in pertractandis. quod si id, quod ponitur, pertinet ad negotium principale, cō demnabitur in expensis, quae propter hoc fiēt, & argum. huius dec. & arg. ext. de procur. auditis. & c. constitutis. & in prae. concor. si uero sit nouus articulus emergens, qui fortē prauideri non potuit, non imputatur domino, si illum nō instruxit, arg. ext. de iur. cal. ceterum in prin. & de testi. firmiter tatis. & 20 de excep. pastoralis. quare hoc arbitrarium est. ¶ Porro responsio eius, qui absq; mandato defendit, non obstat principali, ff. de inter. act. si sine §. si defensor. alias est lex. c. & iunge hoc, quod est j. §. 8. ver. hoc quoque; & §. x. ver. sed pone. Iudex autē simpliciter litigatōr, uel et ad ineptā positionē non coget respondere, ut j. §. pxi. ver. 27. ¶ Ultimo nō, quod reus, qui nec agit, nec excipit de iure suo non cogitur respondere positionibus super eius defectibus factis, ut §. de act. seu petit. §. super actionibus. ver. reus quoque.

26 Positioni in qua continetur haec clausula, & si non credis coniūctim, p no diuisim, an sit respondendum.
27 Positionibus sic est respondendum, ut per responsonem non deueniatur ad per iurum.
28 Status mentis quintupliciter circa dubitationem considerari potest.
29 Positioni iuris an sit respondendum.
Probare ius scriptum nemo cogendus est.
30 Iura sunt certa & finita & probata in se: & confessio in eis nil operat.
31 Positio procuratoris de certo premio contra dominū an sit admittenda.
32 Remuneratio de iure faciendā est iuxta laborem.
33 Positioni calumnie an sit respondendum.
34 Positioni dependenti à iam negata, ut sine periculo non possit confiteri, an sit respondendum.
35 Negans aliquid in genere an teneatur alteri postmodū ponenti in specir.
36 Positio impossibilis, uel contra naturam, non est admittenda.
37 Positioni implicita, uel transposita, seu remota, uel repetita, non est respondendum.
38 Simpliciter amica legum dicitur.
39 Ponere nemo potest sibi contraria uel contra id quod semel posuit.
40 Positio non debet fieri super crimine eius contra quem fit.
41 Ponenti de crimine commisso notorio, & famoso, an sit respondendum.
42 Ponenti aduersarium suum excommunicatum esse, an sit respondendum.
Excommunicatio non debet imponi, nisi pro peccato mortali.
43 Sententia canonis semper ligat, & est iusta: hominis uero sententia quandoque est iniusta, nec semper fertur pro crimine.
44 Ponenti iudicem, uel executorem excommunicatum, an sit respondendum.
45 Positio duplex & alternatiua, an sit valida.
Positio quibus casibus non ualeat.

¶ Positiones quibus modis reprobentur, & de cautelis circa eas.

7. §. Septimo videndum occurrit quibus modis positio nes reprobentur, seu impugnentur: & de cautelis circa eas: ad cuius rei notitiam plura sunt attendenda.
1 ¶ Primo attendendum est, an positio sit superflua, puta si contingit, uel eadem est cum iam facta, uel cum iam cōcessa, siue cū iam negata: uel si sit contraria iā factis, uel iam negatis, uel p̄fatis: sic fiat positio contra positionem: quibus casibus non est respondendum, ext. de testi. cum tu. & de iureiur. ueniens. in fi. de cohab. cler. & mul. clericos. C. si aduer. ven. l. si. ff. de pe. har. si quis libertatem. §. si. ff. nau. cau. stab. licet. Nam si negat, quod prius ponendo, uel respondendo confessus est, uel eōtra, in reatum p̄ iurij, incidit, j. ver. 1. §. Nam superfluitas in actis reprobatur, C. de precib. Imp. offer. l. si. & refecatur, ut ext. in proemio Decree. sane. imo etiam puniunt, C. de appell. amplioem. Sicut enim non admittitur quis ad probandum superflua, uel im pertinencia, sic nec ad ponendū, ext. de off. dele. cum contingat. circa fi. in auth. col. la. v. de his, qui ingre. ad appel. §. si. ext. de exce. dilecti. & in cōcor. q̄ sunt j. ver. 2. ¶ Hoc tamen fallit, quando post iuramentum redigitur in positionē, quod prius deductum fuerat in petitionem, nam potest esse, & licitum uideri, ut propter reuerentiam iuramenti concedat litigator, quod prius litem cōtestando negauerit, uel eōtra: Instat de pe. teme. liti. circa princ. ff. de dam. inf. q̄ bona. §. pe. ff. de eden. ueluti. licet sit ar. contra in prae. §. si. in auth. de his, qui ing. ad app. & ext. de prob. per tuas. & ut eccle. bene. ut nostrum. & C. de non nu. pec. generaliter. ¶ In talibus tamen subtilis aduocatus & cautus saepe cōtraria reducit ad diuersa, & similia ad dissimilia, & impertinentia ad p̄tinentia, mutatis uerbis, sed sententia retēta, nisi iudicis p̄dētia obuiet, ff. de uerb. sig. natura cauillationis. & l. ea est natura. ff. de reg. iuris, ext. de his, qui fiunt à prae. sine cōsen. c. cum apostolica §. auctoritas. ext. de translatio episc. inter corporalia §. sicut ait episc. C. de legi. non dubiū C. de iudic. proper adū. §. j. ibi nullus tā audax, & c. & uide j. de dispn. & alle. §. post hanc ait. uer. x. & j. uer. 14. & uer. 15 & uer. 17.
2 ¶ Secundo considerandū est, an id, quod ponitur, sit ad negotiū impertinens, id est, quod si probatū esset, non p̄desser, quod exemplificat, ut ff. de interrog. actio. si sine §. si de peculio. alias, si fideiussor §. si. & l. si filius cū patre. C. de pbat. ad probationē. j. in fi. & 30. q. v. iudicatem. in fi. ibi, adnecti conueniat. & in prae. dec. cum contingat. in fi. C. ne vxor, p̄ marit. l. si. C. si mancip. ita fu. alie. ut mā.
3 ¶ Tamen. ¶ Forte Ro. f.
4 ¶ Generaliter. ¶ Huic contrario stari posset, si totū, quod fuit in petitione, mul. iteratur in positione: scilicet si per membra, ut no. in cle. de uer. si. pe. ver. & quia. in glo. 2.
5 ¶ Secundo. ¶ secundum Ro. usque ad uer. & tali. Specul. secunda pars.

ADDITIONES.

- a Incipit, presentium. ¶ Lib. 6.
- b Dilectus. ¶ Vide quod ibi scripti super ult. gl. & in prae. c. in pertractandis.
- c super uerb. omnino.
- d lex. ¶ Quid econuerso, dixi §. de defensore. in fi.

SUMMARY.

- 1 Positio quomodo dicatur superflua.
- 2 Superfluitas in actis est reprobanda.
- 3 Ponens impertinentia, uel superflua, an sit audiendus.
- 4 Positio ad negotium impertinens an sit admittenda.
- 5 Non praesumitur quis semper possidere, qui semel possedit.
- 6 Interrogationem debet sequi responsio.
- 7 Superflua, uel inuili probazione, uel responsione, uel dilacione, nemo debet onerari.
- 8 Superfluum admittere securius est, quam necessarium omittere.
- 9 Ponens si dicat intentionem suam iudici ad aures, nolens aduersarium instruere, an tunc possit uerbi cogi ad respondendum.
- 10 Iudex qui auri sibilum patitur, merito suspectus habetur, nisi quod in auri audit publice proferat.
- 11 Positio obscura non est recipienda.
- 12 Positio, ad quam non ipse, contra quem fit, sed alius debet respondere, an sit admittenda.
- 13 Positioni tali, cui non sit respondendum, an cogi possit quis respondere.
- 14 Respondere non cogitur quis, quando ex responsione ei praesentatur. Filius an debeat respondere positioni patris.
- 15 Positioni negatiua an sit respondendum.
- 16 Dictiones tantum & solum, faciunt negatiua implicitam.
- 17 Iudex an possit admittere positiones negatiuas.
- 18 Negatiua simplex positio an sit probabilis.
- 19 Positio generalis in genere generalissimo, non est admittenda.
- 20 Positio capiosa an sit admittenda.
- 21 Positio non debet esse multiplex seu implicita, & continēs seu implicans in se plures articulos, seu plura dicta.
- 22 Propositio cuius particulans est falsa, eius vniversalis similiter est falsa.
- 23 Responsio refertur solum ad id, super quo principaliter fit questio, seu

culos continenti qualiter sit respondendum. acta an possit per speciales positiones diuidi.

ADDITIONES.

- a Primo. ¶ Secundum Ro. usque ad uer. in talibus est sciendum quod Bon. sex ex j. scriptis profequitur. & hoc ordine: & idem Aegi. q̄ primo vnā, secundum & tertio profequit & secundam, quarta, 15, quinto primam; sexto decimam septimā, in qua plus instat: addit demū Bonaguid. octauam, quae est j. 16. Odo. ubi. s. posuit ex his 13. in prin. sui tractatus.
- b Tamen. ¶ Forte Ro. f.
- c Generaliter. ¶ Huic contrario stari posset, si totū, quod fuit in petitione, mul. iteratur in positione: scilicet si per membra, ut no. in cle. de uer. si. pe. ver. & quia. in glo. 2.
- d Secundo. ¶ secundum Ro. usque ad uer. & tali. Specul. secunda pars.

1. ext. de excep. dicitur. & e. c. olim. C. ad exhib. l. 2. §. fi. C. de p. & alijs reb. minor. si qd. ar. ff. ad l. Fal. in rōe. 2. §. fi. & lin. quāri- tate. §. fi. in fi. & tali positioni respondendū non est, ut quia non tangit causam in libello insertā, §. §. prox. ver. itē non est. verbi gratia: ago rei vēdicatione p̄tra reu. ponis de mutuo, vel ago de m̄imonio spirituali: tu ponis de carnali: vel econtra: vel vo- lo pbare me cōtraxisse cū Berta tali loco, & pono te comedisse die tali in tali loco. Vel sic ago: Iterdicto Vñ vi, pro recuperā do fundo, & pono, qd oīi possēdi ego & maiores mei: certe hoc nō sufficit, nec probatum sufficeret, nisi probem, uel ponam, qd deiectionis tempore possidebam, ext. de off. deleg. c. cōsultatio nibus. ¶ Non em̄ p̄sumitur semper possidere, qd semel possedit ext. de causa pos. cum ecclesia. Itē impertinēs est, si sit de alieno facto, de quo nihil pertinet ad aēorem, uel reū. ut j. uer. quarto Accur. tñ dicit tunc respondendū esse, ut not. C. de iuram. calū. l. 2. §. qd obseruari. ¶ Item etiam impertinens est, si pono, qd clericus in aliquo p̄tractu ex quo nunc agitur, promisit responde- re corā iudice seculari, & renunciauit decre. si diligētī. qd est ext. de foro compe. non enim valet talis renunciatio, ut ibi: qd uerū est, ubi agitur ex ipso p̄tractu. Si autem agitur, ut clericus ex hoc puniat, tñ satis pertinēs esset, ut ibi, & r. q. i. c. in solita. & c. placuit. Sed & p̄t esse impertinēs circa ea, q̄ in libello p̄ueniunt, ut Paret in p̄z. cōcor. & s. ver. pximo, & s. §. 5. in fi. ¶ Et nota, qd cum interrogationē debeat seq. respōsio, ut j. q. j. §. ecce. qñ cogendus est qd respondere interrogationibus, seu positionibus, in quibus interest aduersarij qd respōdat, ut ff. de interro. act. si de fensor. §. illud. qd uerū est, si certum est iudici, qd positio facit ad causam ut ff. de arate. §. qui interrogat. & ext. de rest. ad hoc Si uero certus est, qd impertinēs est, quia nō facit ad causam, nō debet cogere respondere nolentem: ¶ quia nemo onerandus est superflua, uel inutili p̄batiōe, uel respōsione, uel dilatiōe, ff. de testi. l. j. in fi. ff. de procur. non cogendū. §. si in ff. ut in pos. le. hęc stipulatio. ext. de elect. cū Vintomiē. & c. bonā. in §. 2. processum ibi, de facili p̄bari, & c. ff. de fideicō. liber. Thais. §. fororē. 23. q. 6. §. fi. in prin. de p̄e. dist. 7. qui egerit ibi, nam si scirem tibi & mihi prodesse, & c. Si uero incertum est, uel dubitatur, an sit admittenda, uel non, tunc est in iudicis arbitrio, sicut & in quolibet dubio, cogat, uel non titulus tñ est qd cogat, qd nō, ut extra de confes. statuimus. in fin. b. ext. de appel. cum speciali. §. porro. uerfi. excessu. ext. de reg. iur. c. 2. ff. de interro. act. de arate. §. ex causa & l. qui seruum. §. in iure. & l. vbi cunque. ¶ Securius est enim superfluum admittere, quam necessarium omittere: ut l. 3. q. 2. non astinemus. cum inis concor. C. de testa. testamenti. C. de edenis. apud qa quā ex superabundanti sunt, non solēt vitia re contractus, ut ff. de reg. iur. non solent. & faciāt hoc iudex p̄missa solita protestatione dicēdo, responde saluo iure imperti- nentium: & utilius est cum hac protestatione litem abbreviare, q̄ eam superuacuis disputationibus prorahere, C. de iudici. pro- perandum. §. illo proculdubio. & l. seq. patroni C. de postula. qui quis §. p̄terea. A Equitatem tamen iudex in dubio sequi debet ext. de transact. c. fi. ff. de eo, quod certo loc. qd si Ephesi. ¶ Quid si ponens dicit iudici ad aurem intentionem suam, no- lens dicere publice, ne aduersarium instruat, ut extr. de fide instrumēt. contingit. Dicit do. meus, quod si iudex euidenter de- prehendat, quod eius intersit responderi, cogat reum responde- re, ff. de inter. act. si sine. §. pe. Item iudex non debet esse p̄ceptis in reiiciendo positionem nam s̄pe prima facie non videtur ta- cere ad causam, & tamen bene est pertinens: unde ponens expri- mat iudici intentionem suam, saltem ad aurem, secundum do. meum, & iudex attendet equitatem, extra. de transact. c. fi. ¶ Sed certe iudex, qui auris sibilum patitur, merito parti alteri suspectus habet, nisi quod in aure audit, publice proferat, ex tra. de hare. cum ex iniuncto. p̄tope prin. r. r. quāsti. 3. nolite. 2. c. ¶ Tertio d̄ quoque p̄siderādū est, an positio sit obscura: quod si sit, non recipitur & dicitur ei, Charissime, declara positionē tuam, arg. C. de transact. ut responsum. ext. de spons. de muliere. C. de impub. & alijs subfili. precibus. 4. dist. in erit. ff. de iniur. p̄rator. §. qd̄ autem. 34. q. 2. non satis. 23. q. j. sic enim neq; in fi. ff. de reb. dub. in ambigua. & l. si libertatis. §. sed si qs. & ff. de sup. leg. Labeo. pp̄ dicta iura pone exempla. Fiat ergo clare & aperte positio, ut patet in formis positis §. §. nā cū oīs positio sit con- fessio, siue asseueratio. ut j. §. si sit ambigua, non est admittēda, quasi nil posuerit, ut j. §. nono. & in p̄radi. concor. Orit autem obscuritas quandoque ex verbo, quandoque ex oratione. ut pa- ret in p̄z. cōc. & ff. de act. empt. & uen. l. j. & l. tenet. §. fi. & extr. de sponsa. ex literis. & quandoq; ex respōsione, ut ext. de uer. sig. cum olim. ideoque clara & aperta debet esse n̄sio, sicut & ip- sa positio, ut §. §. prox. ¶ Quarto p̄siderandum est, an id ponatur, ad quod non ipse, contra quem sit positio, sed alius respon- dere debet, ut ff. de inter. act. si sine. §. alius nec etiā de facto alie- no, sed de facto aduersarij debet quis respondere, ut §. 4. uerfi. & h. no. ¶ Quinto h̄ considerandum est, an per r̄asonem, si ad posi-

tionē fieret quasi ex quadā p̄cipitatione, p̄iudiciū fieret r̄- denti. nā tunc non cogit statim r̄ndere, ut ff. e. l. qui interogat. & l. seq. in prin. & §. inter dū. & 6. q. j. quāro. ext. de excep. cū ue- nerabilis. prope prin. ¶ Sexto p̄siderandum est, an ualde interfir- ponentis, quod respondetur positioni: in qua re summaria con- gnitio interponitur, ut in p̄z. l. si sine. §. illud. ¶ Septimo consi- derandū est, an sit talis positio, cui non sit respondendū, ut puta si filius, qui se a paterna hereditate abstinuit, trahitur in iudiciū quasi h̄eres: & trahens sic dicit pono te esse h̄erēdem, certe nō cogitur respōdere, ut ff. e. si filius. j. & p̄rator cū tuetur, si tacuit, ut ibi dicitur: & est hoc speciale in filio: & sic non est contra fi- e. tir. de arate. §. qui tacuit. Vel dic, secundum Rof. qd si filius, qui tacuit, habetur pro negante. Si autem negasset se h̄erēdem, non tenetur. nec enim mentius est. ¶ Item non est cogendus res- pōdere, quando dubitat de iure suo: & quando ex respōsio ne pōt ei p̄iudicari ff. e. l. & quia Est & alius casus, in quo non est respondendū: puta si filius agit cum patre, in cuius potesta- te est non enim tenetur respondere patri: quia nō est iudiciū inter eos. Idem dico, ubi alias iudiciū nō p̄sistit, puta inter ser- uum & dominum, & huiusmodi, ut ff. e. si filius. 2. & l. si sine. §. si seruus ff. de iud. lis nulla. & l. non iudicio. §. cū postea. ¶ Octa- uo p̄siderandum est, an positio sit negatiua: qd si sit, non de- bet ei responderi: quia qui negat, nō ponit, sed remouet, siue sit negatiua explicita, sicut non habens determinationem loci, uel temporis: ut pono, qd non cognoui Bertam, extra, de frigid. c. 2. uel non fui citatus, extra. de elect. bonā. §. porro. siue implicita: ut, pono quod tempore electionis quatuor ex canonicis tan- tum p̄sentes fuerunt: arg. extra. de causa posses. & prop. cum ecclesia. ¶ Et nota, quod h̄ dictiones Tantum & Solū, faci- unt implicitam negatiuam: & neutra p̄dictarū negatiuam pōt potest: quod sic probat: positiones succedūt in locum pro- bationum: unde id solum ueniet in positione, quod in probatio- ne, ut supra uerfi. 3. sed negatiua nulla est directe probatio: ergo nec positio, ext. de prob. quoniam contra. & in p̄z. c. bonā me- moria. j. §. contra legati ff. de proba. l. 2. 6. q. ult. a. cor. extra. de 17 causa pos. cum ecclesia. de quo dicit, ut j. de probatio. §. j. ¶ Sed forte excipitur, cū aliqui indirecte probatur, ext. de testib. ex- tenore. C. de contrah. stipul. optimum Item nisi negatiua habeat implicitam affirmatiuā: quod exemplifica, ut ff. de prob. si filius 3. quāstio. 9. indicas. extra. de renun. super hoc. & de probat. quo- niam. in prin. & c. ex literis & c. 3. extra. de solu. is qui. ff. de prob. cum de indobito. Itē excipitur, cum qualitas facti: negatur, ff. de proba. ab ea. Item ubi ius p̄sumit in contrarium, C. de codicil. nec codicillos. ff. de donat. inter uir. & uxo. Quintus ff. de prob. si pactum.

ADDITIONES.

- a Obseruari. ¶ In gl. antep. ultra medium: sed non fateor, qd gl. teneat, qd factio sic limitato. ut dicit auctor, teneatur pars respondere: ut, ergo, qd respondere teneatur de facto alieno, sup. p̄t. quod pertinet ad causam, & sic ibi dicebat dom. meus. ut etiā ponit Cy. ubi sup. in ult. q. & uide quod dicam super uer. quando. in fi. ADDE, quia dicitur positio impertinens. Bar. & Bal. in l. cum uirū. C. de fideicom. ubi dicitur, qd potest fieri positio de iure p̄sumpto. Et an- stante statuto, qd positio in impertinenti quis teneatur respondere, si sit no- torie impertinens. Imo. in l. dies cautionis. ff. de dam. infect. tenet, qd non: pro quo faciunt no. in l. j. ff. quod uir. aut clam. Quid autem si quis positio- ni impertinenti responderit, an sibi p̄iudicet? uide Pan. eius cons. ult. Et an iudex potest cogere respondere positioni impertinenti? uide per episcopum Alex. in capitulo, sollicitudinem. extra. de ap. b In fi. ¶ Lib. 6. c Nolite. 2. ¶ Facit, quod no. C. de iur. cal. l. 2. §. quod obseruari. in gl. ex hoc ad fin. d Tertio. ¶ Secundum Rof. huius mens vsque ad finem. e Positionem tuam. ¶ Cui declarationi non obstat ter minus datus ad po- nendum, ut dixi. §. de teste. §. nunc uidentum. super uer. hoc etiam nota. f Quarto. ¶ Secundum Ro. & idem numerus. g Et no. ¶ Aduerte, quia ibi & hic d̄, qd de facto aduersarij debet quis r̄- dere: & ibi p̄mittit, qd de facto aduersarij debet actor, uel reus ponere: & sic v̄t in p̄ra locutio. Si enim actor debet ponere de facto aduersarij, ergo non r̄ndet reus de facto aduersarij, sed de proprio: & sic in reo ponē- te de facto aduersarij: & sic actor r̄ndebit de proprio. Sed in hac materia factum proprium & aduersarij sunt p̄nera. In terminis pono, qd mutuaui tibi: hoc factum utriusque, & in casu, quo factū esset in uno, p̄modū respici- rit reliquum uel incommōdū: per quod p̄cludo, qd de facto proprio, & de facto aduersarij, & de facto tertij, si faciunt ad causam, poni pōt, & r̄nderi debet: de tertio patet exemplum quintum in §. 5. Item si non facit ad cau- sam etiam in facto proprio, uel aduersarij, non procedit positio, ut patet sup. uer. 2. in prin. h Quinto. ¶ Secundum Rof. iste uer. & i Secundum Rof. ¶ Vbi sup. uer. 7. k Octauo. ¶ Secundum Rof. sub eode. l Et no. ¶ Secundum Aegi. ubi sup. m Negatiuam. ¶ Extra de cā pos. cū e ADDE Bal. in l. cum te. C. de pre- ri. de iur. ca. per nouissimos in l. int

si pactum. & si chirographum. Vel pot dici, fm Ros. q in pdi
 casibus affirmatiue sicut positiones: verumtamen licet nega
 tiua non possit poni a parte iudex tñ, qui habet ex suo officio cū
 sta rimari. vt 30. q. vlt. iudicantem. & 23. q. 8. occidit. ext. de offi.
 iud. deleg. super qōnum. S. in rētionis. pot. & debet, si viderit expe
 dire, ex officio suo interrogare sup negatiua. arg. ff. de interro
 act. l. pe. & extra, de fide iust. cū Ioannes. ubi iudex facit interro
 gationem, q pars facere non poterat, cū esset in cā conclusum. Acci
 pe et exemplum, prout no. C. demon nu. pec. in p̄ctibus. maxime
 aut interrogat sup negatiua, ubi agit de salute, vel periculo
 anime. arg. extra, de re iudi. lator. ad fi. Hodie vero expeditum
 est: quia iudex potest admittere positiones negatiuas, q nō pos
 sunt probari nisi per confessionem aduersarij, si sibi aequū & exp
 edienti videatur, extra, de p̄f. statumus. b Siero sit aequitas,
 admittat eas, licet hoc non fiat de rigore iuris: quā p̄stitutio fa
 cta fuit, scđm Vber. de Bobio, & Albe. Papi. & Homob. di
 centes, quōd & si negatiua non possit directe probari, probatur
 tamen per obliquum, scđm per confessionem partis aduersarj,
 vt sic fiat probatio per eum modum, per quē fieri potest: vt a
 lias ff. de procu. mutus. Vnde dicebam, actorem cogendum tali
 positioni respondere: Pono, quod nihil tibi debeo: talis ergo
 aequitas p̄tenda est iuri, C. de iudi. placuit. extra, de transactio.
 c. h. quam iudex semper debet habere p̄ oculis, ff. de eo, quod
 cert. loc. q. si Ep̄hesi. cum ponens probare nō possit talem nega
 tiuam, & is q̄ quem fit, nouerit veritatem, equum est, q̄ iudicat,
 & q̄ ad hoc cogatur: quia ad iudicem spectat veritatem inquire
 re modis omnibus, quibus potest. vt ext. de p̄sum. afferre. &
 iam supra dixi, & negatiua positio probatur solum per respon
 sionem eius, contra quem fit, nisi in casibus p̄missis. Affi
 matia vero si negatur, potest probari per testes, ut ext. de testi.
 hoc. alias incipit, p̄sentium. c De negatiua autem sic potes
 nere exemplum: Promisi tibi per instrumentum solue decem
 vsque a 1 annuū, spe futura numerationis: anno elapso petis a
 me illa decem: vnde videtur prima facie standum in instrumento,
 ut ext. de fide iust. l. cauto. Sed ego volo probare me non te
 neri, dicens, quod non numerasti mihi illa decem: si verum est,
 constat me tibi nō teneri: tamen id probare nequeo, cum sit ne
 gatiua simplex, ut sup. possum igitur ponere sic:
 18 FORM A. ¶ Pono per sacramentum meum, d quod non
 numerasti mihi illa decem, quē a me petis. Item quod nullus no
 mine tuo numerasti: certe cum tu scias veritatem, nec ego per te
 stes hoc probare possum, equum est, ut responderis cogaris. C.
 de non nu. pecu. per totum, Infi. de literar. oblig. Potest quoq;
 & aliud exemplum poni sic: Pono, quod refectum non fuit de
 speciali mandato domini impetratum, ut ext. de referi. non nulli,
 & c. ex parte. Hoc enim respondere debet, cum ipse hoc sciat,
 & ego probare non possum: & sic in similibus, secundū B. c Por
 ro in negatiua quidam distinguunt. nā si est p̄sumptio pro a
 ctore contra reum, puta quia dicitur homicidium commississe, &
 ipse dicit se nō fecisse dolo malo. Item si dicitur iniuriam verbo
 dixisse, & ipse dicit se non dixisse animo iniuriandi, tunc potest
 reus ponere sic: Pono, q̄ non feci homicidium dolo malo: nec
 dixi verba animo iniuriandi, sicut dicitur C. ad. Cor. de sic. l. j.
 & de iniur. si non quicij. & hoc poterit probare per eum modū, q̄
 procedere poterit, sicut dicitur alias ff. de procur. mutus. in prin
 cip. nam probat per confessionem aduersarj partis. & facit extra
 de p̄sum. c. 4. Antiqui tamen, qui simpliciter dixerunt, positio
 nes negatiuas non esse admittendas, dicunt talem positionē ad
 mittendam: Pono, quod steri per totam diem extra ciuitatē, se
 cundum Alber. Papi. f. ¶ Nono q̄ p̄siderādum est, an positio sit
 19 generalis in genere generalissimo: verbi gratia, dico sic: Pono
 mihi fundum dari debere. vel sic: Pono, quod T. mihi debet ali
 quid. & certe talis positio est respuenda p̄stando enim fundū
 vnus digiti, vel soluendo festucam, liberaretur is, contra quem
 fit: nec oportet eum laborare, opponere contra has positiones:
 argumē. ff. de legatis. 2. Titia. reponso j. ff. de iure dotium, cum
 post §. gener. ff. de verborū significatio. locus. Generalitas enim
 parit obcuritatē ut ff. de iure fisci. l. ita fidei. & obcurā positio
 20 ni respondendum non est, vt §. verfic. 3. ¶ Decimo h̄ conside
 randum est, an positio sit captiosa: puta quā detegat periurium
 respondentis, quē non est admittenda. Verbi gratia: pater quē
 tus iuravit nihil esse in peculio. vnde constat, quod tutus est ex
 ceptione iurifurandi, nisi pro rebus postea quaesitis pro quibus
 conueniri potest. Finge igitur, quod post iurifurandū aliqua res
 in peculio inuenitur, quā tunc erat in veritate: & ponit aduersa
 rius sic: Pono, quod haeres eo tempore, quo iurasti, erāt in pecu
 lio: certe non tenetur pater respondere propter inconueniens,
 quod sequitur. nam si hoc confiteatur, iam cōfiteatur per conse
 quens le periurium, cum iurauerit ipsum in peculio non fuisse: si
 vero neget, deiciat, cum in veritate fuisset in peculio: & p̄ter
 ei exceptio iurifurandi. & poterit queriri pro
 is iuravit. quod est inconueniens: quia ex tali iu

iurando. & actio. & exceptio datur. hoc probatur ff. de iure iu
 rado, qui iurasse §. pater. & l. duobus §. finali, & l. alias. & arg. C.
 de iur. rei iudic. l. hna. in fine. Nulli enim laqueus est immitten
 dus ut 22. quaest. j. de iudicis. Vnde dicit Imperator, Non specta
 bis me actorem periurij, C. si aduers. ven. l. j. & extra de iure iu
 ran. si uero. Non est ergo respondendū positioni, cui responde
 do, vel contrarius esset primae responsioni, vel sibi iudicaret. ff.
 de pet. hare. si quis libertatem. §. si de hoc j. verū. l. 2. & 14. & §.
 21 ver. l. 1. ¶ Undecimo considerandum est, an positio sit multi
 plex, seu implicita: & continens seu implicans in se plures articu
 los, seu plura dicta: quod esse non debet, ff. de iure fisci. ita fidei.
 Verbi gratia: Pono T. rectorem talis ecclesiae mihi debere cenam.
 Vel sic: Pono Seium fuisse filium Mauui, & mihi debere cenam.
 Vel sic: Pono, quod Seius filius Mauui mihi debet cenam.
 Vel sic pono, quod possideo talem ecclesiam pertinentem ad tale
 monasteriū. Vel pono, q̄ possideo talē ecclesiam habentē curā
 animarū, & similia. Vtraque enim istarū positionū duo p̄lecti
 quorum vnū potest esse verum, & alterū falsum simul & semel
 quia potest esse, q̄ Seius est rector talis ecclesiae, vel filius Mauui,
 nō tñ debet centū, vel econtra: vñ reus implicitus & perplexus
 est, cū uerū inficiari non debeat & falsum asserere sit peccatū ex
 de cri. fal. c. j. 11. q. 3. q. quis. 22. q. 2. primū. Poterit ergo dicere is,
 q̄ quem fit, Frater explica positionem, alias non respondebo: vs
 ipemet explicet respondendo, dicens, hoc est uerū, illud falsum
 arg. C. de impub. & alijs subdit. l. precib. ex de spons. de muliere.
 ff. ad l. Cor. de fal. filius respon. j. & §. seq. extra de testa. c. Raynu
 tius. & c. Raynaldus. uel si velit cautius rñd. re, ubi unū est falsū,
 reliquū uerū, poterit simplr positionē negare, ut ff. de reb. dub.
 k si is qui ducenta §. vtū. q̄ potest facere f̄m regulā k, quā dicit:
 22 ¶ Cuius aliqua particularis est falsa, eius vniuersalis similiter est
 falsa argum. 9. distincti ad sacras. 3. quaest. noua, pura ff. de uil.
 ed. cū eiusdem. extra, de hare. fraternitatis. Nec per hoc uide
 tur utrunq; negare, sed solum copulam, seu associationem. ue
 1 re enim possum dicere, non sum homo & alius. ¶ Vel si uelis
 probare me hodie comedisse, & ponis sic: Pono. qd̄ hodie co
 medisti in ecclesia: certe si hodie non intraui ecclesiam, possum
 hanc simpliciter negare, licet hodie comederim. Vel si pono, q̄
 tu tali die percussisti talem clericum in capite lethali uulnere
 certe licet percussisset, non tamen in capite, uel etiam in capite,
 sed non lethaliter, potes negare simpliciter positionem: vnde
 hoc casu debet quis distincte ponere ut supra, §. quinto.
 23 Sicut enim quidam scripserunt, ¶ resposio refertur solum ad id
 super quo principaliter fit quaestio, seu positio, ut supra p̄ximo
 versic. item non est, verbi gratia, si uelim probare, quod mutua
 ui decem T. defuncto: & pono sic, Pono, quod decem mutuaui
 T. cuius tu es haeres: si illud simpliciter confitearis, uide is solū
 de mutuo confiteri: non autem, quod sis haeres defuncti: quia il
 lud uideretur dictum demonstratiue, non autem ponendo, seu af
 firmando. Argumentum ff. de conditio. & demonstratio cum
 tale §. falsi. cum similibus. Vnde secundum eos, debet ueritas re
 sponderi super articulo principali. Quidam tamen in talibus, &
 vbicunque positio in aliqua parte sui continet aliquid, quod ne
 gari possit, admittunt talem positionem nō credo, uel nego,
 prout ponitur: sicut & admittitur illa resposio. nego narrata,
 prout narrantur, ut §. de litis contest. §. secundo. Alij dicunt,
 quod debet respondens dicere, hoc, uel hoc modo, credo illud,
 uel illo modo, nego, ut p̄missum est, curare debet ergo index
 ut certum quid ponatur, & distincte, certumque respondeatur,
 ff. de interroga. actio. l. de etate §. quod autem, & §. nihil ff. de
 confession. certum: Fatuum est enim, sic multa in una positione
 implicari. unde cautus dicta diuidat, non cōmifecat, & diuisim
 respondeat, non coniunctim, ne decipiat, uel decipiatur, parum
 enim interest in uitio decipere, uel decipi, 16. quaestio j. si cupis.
 24 ¶ Ceterum

ADDITIONES.

- a Secundum. ¶ Ros. vbi §.
- b Statumus. ¶ Lib. 6.
- c Incipit. p̄sentium. lib. 6.
- d Per sacramentum meum. ¶ Quod potest esse de ueritate, sed sequens de
 creditate.
- e Secundum B. ¶ Eius dictum posui in 4. gl. decr. j. de confes. super qua ad
 didi tertium exemplum, fm Host. cum ponitur dioecesanum nō instituisse.
- f Secundū. Alber. Papi. ¶ Vber. de Bob. vbi §. an te si allegant. l. optimā.
 alleg. supra, post prin. & ff. de eo, quod cert. loc. non utique.
- g Nono. ¶ Secundum Ros. sub eodem numero.
- h Decimo. ¶ Secundum Ros. sub eodem numero.
- i Xj. ¶ vt §. sed hoc longe plenus.
- k Secundum regulam. ¶ Quam ponit Tancr. vt supra §. qualiter ad finem.
 ADDITIO. Adde Bald. conf. 403. incip. q̄ non sit. col. 21. ver. non ob
 stat. in 5. vol. q̄ vbi oratio est in parte falla, tota oratio negati potest: & quā
 dicat oratio vniuersalis, quā particularis, quā indefinita, & quā singularis
 vide Bar. in l. sita. ff. de leg. 2. Hen. Fer.
- l Homo & alius. ¶ Secundum Ros. sed sequens exemplum fuit Tanc.
 Specul. secunda pars. N 3

24 ¶ Caterum hodie prouisum est, ut si positio continet plures articulos, iudex debeat positionem membratim diuidere, & postmodum sigillatim in per quolibet articulo positionis faciat sufficienter a partibus responderi. Nec sufficit generaliter negare positionem, nisi ad finem illam contenta respondeatur, ut extra de testibus, ad hoc §. de consecratio. distinctione 4. quæris a me. circa medium, ibi, in det Credis. & ad cetera, quæ singula quaruntur, sic in dicitur, & c. Præmissa autem vera sunt, cum plura copulatiue in positione continentur. Disiunctiue autem plura possunt in positione contineri: ut videatur argumen in præd. §. vtrum ff. de conditio. institution. l. quinta, ff. de quæst. ionibus. repeti. extra de testibus, cum clamor. de referri. ex parte. §. ibi, do lo, vel negligentia, & c. ubi de hoc secundum Papam. 2. Instit. de hered. insti. §. penultimo. Sed certe nec sub distinctione plura in vna positione admittimus, nisi ubi est probabilis ignorantia, ut in facto alieno, ff. de iur. & facti ignorant. regula. quia qui ponit, certum ponere debet: sicut & respondens certum respondere debet, ut supra prox. & disiunctiua incertitudinem notat, ut ff. de verb. oblig. ubi autem §. illud. ff. de iniurijs. prætor edixit §. qd

25 autem prætor. & §. de liris contest. §. 2. in princi. ¶ Illud autem certum est quod si positio fiat generalis, puta pono contenta in libello vera esse, nihilominus adhuc poterunt fieri speciales positiones super singulis capitulis, ut in prædicta l. si is qui ducenta. §. vtrum ita. sed & specialibus factis potest generalis fieri: quia non est nouum, ut quibusdam specialiter præmissis, generalis clausula subsequatur, ut ff. ad l. Aquil. si seruus seruus. §. inquit lex de tali positione no. s. de lit. contest. §. secundo, versu quid si inquam. & supra versu j. ibi, hoc tamen, & c. Sed an articuli sub distinctione sint formandi, no. sup. de teste, §. nunc uidentum.

26 ¶ Quid igitur, si fiat talis positio: Pono appellatum esse à tali iudice, uel ab eius delegato: & si non credis coniunctim, pono diuisim? Respon. non esse respondendum tali positioni, per prædicta iura: & sic obtinuit nec ualet, quod in ea dicitur, & si non credis coniunctim, & c. quia non posuit coniunctim, imo diuisim,

27 C. de verbo. significatio. quid in. ff. eodem. sæpe. ¶ Duodecimo. b. considerandum est, ut sic respondeatur positioni, quæ per responsum non deducatur quis ad periculum: de quo etiam dictum est supra, versu decimo. quod contingit, cum anceps, uel dubius, tanquam certus respondet, asserens verum esse, quod

28 falsum est, uel contra, extra de referri. cum contingat. ¶ Quinque etenim status mentis possunt ex lege colligi: nam interdum certus sum de eo quod est, & quandoque de eo quod non est, quandoque puto esse quod est, quandoque puto esse quod non est, & quandoque nec puto nec scio: ut probatur C. de iure delictum. §. j. & §. simili quoque modo. & §. fin aut dubius. C. de cond. indebit. l. fin. de errore vero. ignorantia & ritabantia nota. in Sum. Azon in tit. de iur. & fac. igno. in prin. & 38. dist. in quam uis. j. quæst. 4. §. notandum. 2. 2. q. 2. in quibus. In primis quidem quatuor casibus non est periculum, etiam post iurisdictionem prælii si positionibus respondere: sed in quinto scilicet, nisi negatio præferatur, nam potest esse, quæ neque hoc, neque scio puto quod enim si interroget, an Rex Franciæ, qui distat per 20 dietas, sit in ecclesia, uel extra? certe nec hoc, nec illud puto: quia nulla ratio me inducit ad credendum hoc potius, quàm illud: unde scire respondere potest, non puto, negatione prelata. hoc probatur ff. de iur. iurisdictionum. de actio. emp. & ved. l. j. ff. de iure iur. iurisdictionum & ad pecu. in si respon. j. & disti supra §. sexto.

29 ver. sed nunquid. ¶ Decimo tertio considerandum est, an positio sit iuris: uerbi gratia, Pono, quod impubes non potest condere testamentum, 2. quæstio §. 5. diffinitiuam. Vel pono talem legitime, uel secundum iuris ordinem, uel rite processisse: uel aliquid canonicè, uel iuste factum esse: certe his positionibus, & similib. non cogitur quis respondere. nam non cogitur quis probare ius scriptum, sed factum, ex quo ius oritur, ergo nec ponere. ¶ quia iura certa sunt, & finita, & probata in se uide confessio in eis nil operatur, ff. de iur. & fac. ig. in omni. & l. plurimum. & extra de ap. pel. sæpe. in princi. & argum. secunda quæstione 3. §. notandum prope princi. ibi, nam facti quidem, & c. ff. de orig. iur. l. secunda. §. si uero. C. de postu. l. secunda. nec respondens debet ius dicere, seu declarare in propria causa: imo ad iudicem pertinet, facto probato, discernere inter æquum & iniquum, iustum & iniustum, inde dicitur iudex, quasi ius dicens, extra de verb. signific. foris. §. in omni. Si quis ergo interroget, an ius ita uelit, non ualet, quia si confiteatur inter rogatus contra ius, non ualet, ut ff. de interro. actio. confessionibus. & l. seq. §. si uel si confiteatur ius esse, quod non est, nisi forte de consuetudinario iure queratur, quia tunc & poni & probari potest super consuetudine, C. de emanc. lib. l. secunda, extra de p. sic. cum dilectus extra de verb. signific. abbate. & patet infra

30 in tractatu libel. in tit. de consuetu. lex tamen uidetur dicere, quod ad positionem iuris tenetur quis respondere, quia & de hoc potest esse quæstio inter partes quandoque, ff. de iure i. l. si

f. n. extra de fide instrum. pastoralis. §. ¶ Sed pone, procurator agit contra dominum ad salariam, & facit positiones, qualiter ad ministravit, procurauit & laborauit: demum ponit sic: Pono, quod pro hac procuratore merui centum libras, nunquid est admittenda talis positio? Respondeo, non uidetur: quia uidetur esse in ris, ex eo, quod dicit Merui. ¶ nam remuneratio de iure faciendâ est iuxta laborem, ff. mandari. si remunerandi. extra de renuncia. nisi cum §. quippe duodecima quæstione secunda, charitate. septima quæstione prima, in principio: de pœnit. distinctione tertia, pium extr. de censibus, procuraciones. Contrarium puto, nam licet remuneratio sit debita de iure, & ideo petitur, tamen affirmatio remunerationis, de qua ponitur, facti est, quia meritum respicit seruitium & laborem, de quo positum erat, ut iuxta illud ipsa fiat: & hoc erit iudicis estimare, seruitio & labore probatis.

33 ¶ Decimo quarto considerandum est, an positio sit calumniosa, uel per quandam calliditatem & subilem discussionem, seu interrogationem inducens ad cõcedendum, quod iam negatum est, ut in hoc exemplo, pone enim, quod in prima positione aduersarius meus negauit Lucium fuisse suum procuratorem. deinde ego pono sic: Pono, quod Lucius tanquam procurator fecit excoli vineas tuas. Item pono, quod uendit uina tua. Item, quod culturam uinearum tuarum administrando peregit. Item pono, quod mandasti ei, ut quæ præmissa sunt, uel aliquid ex eis faceret. Si ergo hoc concedat, manifeste concluditur contrarium eius, quod uis negauerat. Cum enim procurator sit, qui aliena negotia mandato domini administrat, ut ff. de procurator. l. j. in liquido patet ex præmissis per quasdam callidas positiones, esse concludendum contrarium iam negatis. & sic potest intelligi, ff. de regu. iur. ea. est. & l. natura cauillationis. ff. de uerbo. significatio. Nec dico, non esse respondendum, sed caute & cum deliberatione esse respondendum. Possunt quoque & alia exempla illi legi adaptari, ut ff. de legat. 2. si debitor. responso j. ut & ibi not. & uide supra uersiculo 1. & infra. uersiculo, proximo. Item canilliosa est, quando per eam quis inducitur ad confitendum id, quod facere non tenetur. Verbi gratia, instrumentum tibi edi debet sine die & consule. ut infra de edi. instrumentorum. §. uidentum. uersicul. faciendâ. nunc tu uis positiones facere, per quas perueniatur ad notitiam diei & consulis: certe non debes audiri per hanc uiam, ff. de tut. & cur. scire oportet. §. j. ff. de spo. fa. oratio. & uide infra proximo. ibi, item si negauit. & facit ff. de petition. hered. si quis libertatem §. fina.

34 ¶ Decimo quinto considerandum est, an positio sit dependens a iam negata, ut sine periculo non possit ea confiteri: quod si uerum est, non debet sibi reponderi, ut ff. de interrog. actio. & quia §. si. Negatio enim principali, per cõsequens negata sunt quæcunque sequuntur uel dependant ex eo. 1. argu. extra de fide instrum. inter dilectos. p. ope fin. extra de here. fraternitatis. 2. quæst. 7. sed hoc diximus C. de legibus, non dubium. uerbi gratia: 2. pono, quod T. uendit tibi tale fundum: reus hoc negat: deinde pono, quod dictus T. dictum fundum tibi tradidit: hæc quædam positio non est admittenda: tum quia dependet ex prima negata: quia si reus ad eam responderet, posset de facili anceps per iurium incurtere, quod iudex uitare debet, extra de iur. iur. si uero. & quod merus causa, cum dilecti. & C. si aduersus uendit. l. secunda. tum quia hoc probatum me non releuaret, quia nuda traditio non transfert dominium, ff. de acqui. rerum dom. traditio. ff. de donatio. nuda. Vel sic: Pono, quod impetrari referri: tu negas: deinde pono, quod illius referri auctoritate fuit receptus in canonicum, uel fuit mihi prouisum, uel quod illud præsentari, & similia: certe hæc positiones non sunt admittendæ, tanquam dependentes a prima negata, ut s. uersiculo, proximo & uide

ADDITIONES.

- a Papam. ¶ Ibi uide in gl. no. argumentum.
- b Xij. ¶ Secundum Ros. sub eodem numero, quasi ad literam.
- c Pono. ¶ Vide, quod dixi supra de testibus. §. nunc uidentum. in princi. ADDE, quod scribitur in repe. l. ubique. uen. de interrog. act. & per episcopum Alex. in c. sæpe. extra de appell.
- d Consuetudine. ¶ Secundum Odof. ubi sup. post prin.
- e Dicere. ¶ Placet Ro.
- f L. fin. ¶ Circa medium legis, ubi innuitur de iure dubitari posse: solue. ut ibi nota quod ubi ponitur pro qualitate facti. Itē Gui. de Suz. ubi §. j. de ere. innuit quæque dubitari, an aliqua positio sit decretalis: tene, quod ubi talia dubia occurrerent, quæ iuste mouerent iudicem, posset fieri positio, disti modo uite poni positi, & responderi, id est sine perurij metu.
- g Pastoralis. ¶ Quod non tenetur, bene probatur. ff. de auro & ar. leg. l. ornatricibus.
- h Xij. ¶ Secundum Ros. & hic finitur eius numerus.
- i Oratio. ¶ Secundum Albe. Gal. ubi §. circa medium.
- k Jam negata. ¶ Non sic in confessa: quod ff. c. j. lib. 6. super gl. puta.
- l Ex eo. ¶ Ad hoc C. de codicil. l. j. ff. de iur. ditione. in fi.
- m Verbi gratia. ¶ Secundum Aegid.

& vide s. verficulo, primo. Patet ergo, quod contra id, quod negauit, non debet admitti partis positio, vel iudicis, seu partis interrogatio, vt no. ff. de iureiurando qui iurasse §. pater. & l. est qui §. in pupillaribus. ff. de noxali. quoties §. si. C. de iurament. calu. l. secunda §. primo. & quod principali negato non teneor respōdere positioni, quā sine principali vera esse non potest: verbi gratia: Ponis, uel dicis me dixisse cum Berta: quod ego nego: confitequer teneor, quod solui ei, uel recepi ab ea decem: certe non teneor rēdere, quia dos sine matrimonio esse non potest, ut C. de dona. inter uirum & uxorem, l. si. ff. de iure dotiū, l. tertia. 30. quæstione quinta, nullum. quod uerum est, ubi agitur de matrimonio tantum. secus, si de matrimonio & de dote simul. Tunc enim nego matrimonio bene teneor respondere de dote. nā aduersarius releuatur a probatione dotis, si eam cōfiteor matrimonio probato. Item si negauit a sententia talis iudicis appellasse, non teneor respondere tibi ponenti, quod appellationem huiusmodi fueris prosecutus. ¶ Item si negauit aliquid in genere, non teneor respondere tibi ponenti postmodū in specie: uerbi gratia: ponis me tibi animalia subtraxisse: nego: deinde ponis me tibi boues subtraxisse: certe non teneor rēdere, quia per primam responsionem huius intelligor respondisse: argumen. ff. de exceptio. rei iudic. si cum testamento. §. primo. & argumēto 14. quæst. quinta. poenale. 32. quæst. quarta. c. meretrices. 19. di. si Romanorū. ¶ Itē si negauit aliquid simpliciter, & postea ponis de eō modo, non teneor respondere, uerbi gratia: Ponis me esse uel fuisse heredem T. itij: ego nego: deinde, ponis me esse uel fuisse heredem eius pro semisse uel quadrante: certe non teneor respondere: nām simpliciter me negādo heredē, negauit me pro aliqua parte esse heredem: secus autē esset, si sic dixisset: Pono te esse heredem T. in totū: & ego negauit & postea dixit, Pono te esse heredem T. pro parte: tunc enim teneor rēdere: quia possibile est, qd non sum heres in totum, sed pro parte sic: & hoc uerum est, si forma petitionis patitur positiones prædictas fieri: alioquin non teneor respondere, nisi tangant negotium principis. ¶ Decimo sexto considerandum est, an sit impossibilis, uel contra naturam: quæ non est admittenda: puta si aliquis ponat aliquam uirginem peperisse, præter gloriosissimam Mariā, 27. q. 2. §. cum ergo. Vel si ponat interfectum esse eum, qui uiuit, ff. ad l. Aquil. inde Neratius §. si. Vel si ponat patrem minorē esse filio, Insti. de adop. §. minorē. ff. de inter. act. confessionibus. 4. & l. seq. §. si. Vel si ponat factū eius, cuius noīe actio est alio esse nō potest, ff. e. l. si cuius. & in præ. l. confessionibus. Vel si ponat eum seruum, qui mortuus est, ff. de inter. act. si autem §. primo: & breuiter non potest poni, quod confessatum non ualeat: de quo dicā 37. tit. prox. ¶ Decimo septimo generaliter considerandum est, an positio sit implicita, uel trasposita, uel remota, uel repetita. plerumque enim cauilliosa remotis incipiunt: ponere, & inter multas positiones aliquam implicitam, uel respicientem remotam ponunt, uel præpositam repetit: quia quæ in præfationib. præmittuntur, in sequentibus repetita intelliguntur, ff. de verb. obli. Titia. ff. de cond. & demon. aua. de quo simplex sibi nō cauet, 22. q. 4. innocens. & sic cauillosus ab euidenter ueris ad euidenter falsa eū deducit, per breues mutationes, & subtilia argumēta, ff. de reg. iur. natura cauillationis. & l. ea est natura. ideoq; permittit, ut si simplex sit clientulus, aduocatus eius de licentia iudicis pro eo ponat, & respondeat, extra de iud. pastoralis & q. stioni adu. ff. de adul. l. si postulerit §. quæstioni. quod intellige, put no. §. tertio uer. sed & patronus. Cauet ergo, ne causam negligat, sed inuigilet, arg. ff. de his. quæ in frau. cre pupillus. in fi. extra de offi. prim. c. unico. in fi. secundum dominum meū nullus enim capiendus est in sermone, ff. de iure iur. l. qui iurasse. 22. q. 4. v. n. s. q. 2. quæritur. & q. 5. quacunque. & c. seq. ¶ Et si simplicitas est amica legum, Insti. de legit. agnat. succel. §. ceteri. uer. & hæc quidem. de fideicom. hæred. §. sed quia. C. de fur. l. si §. tales. & ueritatis, extra de iureiur. ueritatis. Quidam tñ dicunt, qd quantūcunque clientulus sit simplex, ipse debet rēdere, & non aduocatus, in facto. Sed nec iudex simplicē, qui nō apprehendit, an positio sit recte pcepta, uel non, coget ineptæ positioni rēdere: imo ex officio suo debet eam rejicere, vt s. de offi. iud. §. defertur. uer. ante litem & uer. post litē. & §. impedit. & s. 39. §. ubi not. ¶ Decimo octauo considerandum est, an ponens sit sibi contrarius quod dicit s. §. 5. in fi. uel an positiones sint sibi contrariæ. non enim potest qs ponere contra id, quod prius posuit: alioquin erit sibi ipsi contrarius, ff. qd appel. sit. l. prima. §. si alius. extra de appel. sollicitudinem. in fin. nisi forte alleget instam causam prioris ignorantia, ff. de inter. actio. de ætate. §. in terdum. & §. ex causa. §. si. ff. sed nec etiam ualet positio in secundis contrarietatem, ff. de reg. iur. ubi repugnantia. & uide j. §. 40. prox. in prin. ¶ Decimo nono considerandū est, an positio fiat contra quem sit: quod esse non debet, siue per modum accusationis, siue inquisitionis si enim cogitur aliquis respondere se crimino-

sum, iuxta illud, Non tibi dico, ut te prodas qd dic. ut s. de teste §. iam nunc uidentum. ¶ uer. sed nunquid quæretur. §. Argumē. contra, extra de elect. dudum. 2. ubi electus respondit super pluralitate beneficiorum: sed potest responderi, quod sibi non nixus, sed libens respōdit. Eodem etiam modo responderi potest ad decre. eodem titulo. per inquisitionem. & ad illam extra, de confess. capitulo secūdo. ubi de hoc, secundum Papam, & ad alia similia. Item contra, extra, de accusationibus, si cōfiterit. sed illud intellige, prout no. infra de inquisition. §. nunc tractemus. uer. inquisitores quoque. Item §. quinquagesima distinet ex pe nitentibus. ubi de hoc. Item contra, 2. q. 8. sciant. ¶ Inno quartus i. no. in præ. decr. dudū. 1. quod super notorijs, seu manifestis per sententiam, uel alio modo, teneor respondere: quia tunc peccati esset clare, ut extra de coh. cle. & mulie. rna. super occultis non. Item & super his, quæ impediunt executionē officij, uel retentionem beneficij, etiam post peractam poenitentia, ut supra de legato, §. iuxta. uer. super quoque quia in hoc eius uilitas procuratur, argum. 2. 3. quæstio 5. prodest quod dic, ut ibi nota & in præ. decr. de confess. secundum eum. ¶ Item si diffinatio criminis periculum inducit, ut heresis uel dilapidationis in quibus periculum est si occulta sint: extra de accusa. qualiter. 2. 22. quæstio ne j. si quis per capillum. ¶ Item si sit infamia super crimine, an etiam tunc cogeret infamatus se suo & aliorum iuramento purgare, 2. quæstio 5. presbyter. & quia peccatum est sustinere infamam in dignitate, 25. diffinitione, primū. ¶ Item de hoc ipso, an sit condemnatus de crimine, uel confessus, debet respōdere: quia hæc quære, uideatur queri, an sit notorium, de quo respondere debet, cum sit peccatum tales sustinere, ut dixi. ¶ Sed quid si ponatur, quod aliquis crimen commisit? Item quod illud est notorium? Item quod est fama? Respon. de notorio & fama debet respondere, ut dixi: & si neget famā & notorij, non teneor respondere, an crimen commiserit, cum nō teneatur se publicare, ut dixi. Si autem confessus fuerit se diffamatum, uel alijs probatum fuerit, tunc quæritur ab eo, an crimē cōmiserit. ¶ Quod si pono aduersarium meum excommunicatum esse? uideatur secundum hoc quod nō teneor respondere: quia excommunicatio nō debet infligi, nisi pro mortali, 1. quæstio 3. nemo. & capitulo, certum. Argumen. contra: quia excommunicatio medicinalis est, nō mortalis, 2. quæstio 1. multi. in principi. extra de sentent. excommunic. cum medicinalis. in principi. Dic, quod si sit positio super sententia canonis, non teneor respondere: secus si super sententia hominis, ut extra de 4. 3. offic. deleg. prudentiam. §. sexta. Et est ratio, quia sententia canonis semper ligat, & est iusta: hominis uero sententia quandoque iniusta est, nec semper fertur pro crimine: extra de sentent. excommunicat. a nobis. & 1. 1. quæstio 3. capitulo, 1. quia potest esse lata sine iusta & rationabili causa, eodem titulo, inquisitioni. 1. 1. quæstio 3. §. si ergo. & quandoque nulla, puta lara post appellationem, ut extra de appellat. ad præsentiam. & de sententia excommunic. solet. cum suis concordan. & in his quæ not. secundum Papam. extra de testi. cogen. capitulo, 1. & sic obtinuit de hoc terigi supra de act. seu peti. §. penultimo. uer. sic. ¶ Quod si pono iudicem, uel executores tuum excommunicatum esse?

ADDITIONES.

- a Gratia. ¶ Hæc exempla ubique ad finem huius uer. ad literam sunt Odo ubi supra.
b Testamento. ¶ Alias. si cum argentum,
c Minorem. ¶ Scilicet ætate, non statuta.
d Confessionibus. ¶ Pulchre dicit lex illa, quod falsæ confessiones debent cum naturalibus conuenire.
e Rejicere. ¶ Secundum Aegid. alleg. de excep. pia. lib. 6.
f Nunc uidentum. ¶ Debit dicere. iam nunc de interrogatorijs, ad fi.
g Quæretur. ¶ Vbi tam de teste quam de producente tractatur.
h Sciant. ¶ Sed ibi dicit per documenta & indicia probari, de confessione nihil dicit. Gof. tamen in Summa de rem. ord. in fi. uer. in secundo casu. uideatur tenere, interrogatum in iure tenet de suo crimine respondere: allegat 1. quæstio. tertia. quisquis. 35. quæstio. sexta. si duo. 1. 1. quæstio. ulti. capitulo. primo. & pen. qui alleg. glo. in præ. capitulo. ex poenitentibus. item Tho. 22. quæstio. 89. arti. j. Inducitur etiam in lex qui petitorio. ff. de rei uen. & lex vltim. C. de fid. instrumen. per quas patet, quod quis teneor respondere, an dolo deserit possidere, uel instrumentum habere: & constat, doli malum esse delictum, ff. de dolo. l. j. de bon. autor. iudic. possel. l. prætor. §. finali.
ADDF. ut per Bar. 26. 193. ubi de Spec. hic mentionem facit & ibi ponit, an vxor hæres instituta a marito, rogata restituere pro anima sua illis pauperibus, quibus ipsi uxori placuerit, & ipsa uelit restituere spurio testatoris, an teneatur respondere, si accommodauit tacitam fidem testatori de restitendo spurio: & concludit, quod sic.
i Dudum. ¶ Vbi scripti in s. tandem. n. gl. super processu.
Specul. secunda pars. N 4

esse? Dic, q̄ respondere teneris, cum per hoc non te prodas. Sed quid si sit positio super defectu ordinis scientia, uel ætatis? Dic, ut s. de actio. seu petit. §. super actionibus. ver. reus quoq; ¶ Vigesimo non ualeat positio, si sit duplex & alternatiua; imo singula explicanda sunt: & ponenda, ff. de minor. l. ait prator §. si mihi. ¶ Vigesimo primo non ualeat, si fit ab eo, qui nõ potest esse in iudicio, ff. de interrog. act. si sine. §. j. ¶ Vigesimo secundo non ualeat, si non tenet iudicium inter personam actoris & rei, ff. e. si filius cum patre. ¶ Vigesimo tertio non ualeat, si fit super re tempore finita: puta si res mea fuit, quæ est tẽpore præscripta, arg. C. de non nu. pecu. l. in contractibus. §. illo obseruando.

ADDITIO.

§. j. ¶ Vide s. eodem, vers. 7. de his duobus.

SVMARIVM.

- 1 Ponens an possit negare uerum esse, quod posuit, aut dicere, quod errauit.
- 2 Mendacium & falsa negatio tollit privilegium, quod alias in eodem negotio quis haberet.
- 3 Assertio falsa puniuntur in maiore, & in minore doli capace.
- 4 Principalis respondens quibusdam positionibus. si recedat contra preceptum iudicis antequam omnibus responderit, an habeatur pro confessio. & nu. seq.

¶ De effectu positionum.

§. Octauo

loco iuxta seriem propositionis uidentur occurrit de effectu positionum. Et quidem is est, q̄ is, qui ponit aliquid, eo ipso, q̄ ponit, uideatur confiteri id, quod ponit, ut j. §. decimo. uer. si quid si actor. nam non debet ponendo asserere, nisi id, quod scit, uel credit: ideoq; dicimus quemlibet ponentem, esse interrogandum per iuramentum præstitum, an sciat, uel credat, seu existimet uerum esse qd̄ ponit, ut sup. §. quinto. vers. oblati. Et dato etiam, quod non interrogetur, uideatur credere uel existimare, quæ ponit: si bene aduertantur capitula, quæ in iuramento calumnie continentur: quod quidem iuramentum ad omnia, quæ fiunt in lite, extenditur. Inde est, q̄ contra positiones suas quis non auditur. Inde est, namque ualde est, q̄ quis sua uoce dilucide protestatus est, in eodem casum ualeat suo testimonio infirmare, ut extra de proba. per tuas. C. de non nu. pec. generaliter ff. de do. si patronus §. i. Ergo certum est, q̄ quod tam ponens, quam is qui confitetur quod positum est, pro confessio habetur, ut ff. de confes. l. i. & C. e. l. uenica, ff. de inter. act. de ætate. §. si cũ esset. Et hæc uera sunt, nisi certis remedijs confessio, uel quasi confessio, succurratur. inter quæ prius illud generale occurrit, Quod error facti ante sententiam confessio non præiudicat. C. de iur. & fac. ig. error. extr. de confes. c. fi. j. §. si. ver. sed pone. & uer. item si ponens. Sunt & alij multi casus, in quibus confessio succurrit: & de hoc aliqua infra de confes. dicemus. ¶ Sed secundum præmissa quæritur, id qd̄ sæpe de facto contingit, an scilicet expositione, quam negaui, possem me aduersus ponentem iuuare: uel ipse se aduersus me ex ipsa negatione: Et uidetur, quod sic. nam ponens non potest negare uerum esse, quod posuit, nisi forte se errasse dicat, ut iam dixi: & sic me ex ea iuuabo. In contrarium facit, quia ex instrumento, uel esse, quod negaui, uel impugnaui, non possum me iuuare, extra de cens. cum olim. & de testi. presentiu. Præterea si uerum negaui, & ille falsum posuit, ex falsa positione se iuuare potest: si uero positio sua fuit uera, & negatio mea falsa, debeo propter mendacium perdere omne commodum, quod habebam ex positione ipsa, ut ff. si ex nox. causa agat. l. secunda, §. primo, ff. de noxa. si seruus depositum §. si. ff. si quadrup. pau. fec. dic. l. j. §. si commune. ff. de rei uend. l. si. ff. de fidei. l. si dubitetur. §. primo, & ff. ad l. Falcid. hereditatum §. si. ff. pro soc. si unus. ff. de re iudic. sed hoc ita §. si. ¶ Mendacium enim & falsa negatio tollit privilegium, quod alias in eodem negotio quis haberet, C. ad Maced. l. j. ff. quod cum eo, qui in aliena potest l. sed si ex non modica §. primo, C. si contra ius, uel util. pub. l. j. & l. rescripta. extra de re iudic. super literis. ff. ad Velle. si decipiendi. C. de non nu. pec. auth. ¶ qui propria. C. qui po. in pig. hab. auth. si possessor. extra ut eccle. bene. ut nostrum. ff. de prob. cum de indebito. C. ad l. Aquil. contra negantem. ff. de inter. act. si seruus. 2. C. si minor se ma. dix. l. secunda, ff. de min. minor. ¶ Item falsa assertio puniuntur in maiore, & in minore doli capace, ff. de dolo. l. & elegat. §. si. & duab. legib. seq. & l. qd̄ enim. & l. quod venditor §. si. infra de fidei. §. si. C. de fidei. l. si. ff. de suspec. m. l. tertia. Dic q̄ quod neuter contra alterum se potest iuuare expositione negatiua scilicet negans contra ponentem, nec extra ut ext. de prob. per tuas. quoniam quilibet suam turpitudinem allegaret, quia contra dictum suum ueniret scilicet ponens contra suam assertionem, & respondens contra suam negationem & hoc uerum est, nisi se doceret errasse, C. de transac. l. transac. l. tertia, & in præ. decret. dato l. quarta, C. de his, qui i. frau. cred. l. tertia, & in præ. decret.

vt nostrum. ext. de dona. cum dilecti de concess. præben. cum sit per. & de poena mendacij postea puniri, ut in præ. concor. & facit ad hoc, q̄ nota. s. de exceptio. §. uiso. ver. sed quid si debitor. & j. de appel. §. nunc breuiter. ver. sed pone. & s. de recouenti. §. primo. vers. si. & j. de emphyteuf. §. nunc aliqua. ver. lxx. & seq. Hoc quoque notan. quod per propositiones & responsiones ad eas, non fit litis contestatio. quod dic, ut s. de litis contestat. §. 2. in fine. ¶ Item quæritur: recedat principalis respondit quibusdam positionibus: iudex uero sibi præcipit, ne recedat. donec responderit omnibus positionibus: ille autem spreto mandato recedit ad patriam suam: quæritur, an debeat haberi pro confessio? Respon. non: quamuis sit aliis contra eum, tanquam cõtumacem pcedenti: & obtinuit. de hoc j. §. decimo seqtur. ver. itẽ pone. ¶ Quid si pro illo compareat procurator uolens absentis contumaciam purgare, & dictis positionibus respondere? Respon. obtinuit, ut non admittatur. non enim potest morã purgare, cũ dominus melius nouerit ueritatẽ & negotij naturam, C. de procura. l. si. extr. de iudi. iuris. ¶ & uide s. §. sexto. vers. in summa. Quid si idem procurator petat se admitti, tanquam defensorẽ? Respon. obtinuit eadem ratione, ut non admittatur. Si igitur diffinitua sententia contra talem feratur, quia præsens plene docuit de iure suo, ualeat, & tenet: & sic obtinuit hoc casu, & præcedentibus, de mandato domini Clemẽtis papæ quartii quia sententia per nos lata, quamuis a multis peritis impugnaretur, & licet dura uideatur, tamen post uarias discussiones bis extitit confirmata, non obstante appellacione per dictum procuratorem interposita: quia contumax non auditur appellans, ut supra. de contuma. §. j. vers. & no. nec alius eius nomine. Nec obstat, si dicis, quod licet esset contumax, quoad ariculum positionum, non ideo debet, quoad alia, contumax reputari, ut in eod. titu. §. uiso. uer. sicul. tu dic. quia hæc est talis contumacia, ex qua pendet tota quæstio: ideo non erat procurator ad alia admittendus. c.

ADDITIONES.

- 2 Certum est. ¶ secundum Ros. vbi s. ver. effectus. ADDE, vers. primo, quod idem uoluit Per. de Anc. conf. 109. & Bald. conf. 389. primo libro.
- 3 In fi. ¶ Imò uer. anteq. qui fuit hoc Ros.
- 4 Obtinuit. ¶ Hoc declarat j. ver. 2.
- 5 Iudic. iuris. ¶ libro vj.
- 6 Admittendu. ¶ Nimis durum est dicere, q̄ contumax super positionibus non citetur ad reliqua: quod uideatur hic placere Gul. Tu contrarium tenes, ut plene scripsi de confes. c. 2. l. 6. in vl. gl. vbi uideas responsum ad rationem Gul. quam hic ponit.

ADDE, quod Bald. conf. 182. incip. statuto cauetur. tenet, quod contumax in respondendo positionibus in termino sibi statuto a statuto, uel ibi ce. non potest moram purgare, nisi sub iustitete cau f legi tima.

SVMARIVM.

- 1 Pena quibus casibus non respondentis positionibus, non debeatur.
- 2 Tacens in iudicio interrogatus, contumax reputatur.
- 3 Tacens est, qui nihil omnino responderit, nec fatetur, nec negat.
- 4 Tacens habetur pro negante, cum damnoisa est sibi negatio, & pro confessio habendus est, cum damnoisa esset ei confessio.
- 5 Obicere dictum habetur pro non dicto.
- 6 Advocatus docens clientulum falsa respondere, tenetur parti alteri de damno hac occasione euento.
- 7 Advocatus potest docere clientulum respondere quatuor modis.
- 8 Veritatem negans uarijs afficiendus est penis.
- 9 Negans, & se non credere respondens, an diuerse modo puniendi sint. Responso de credulitate æque præiudicare potest, sicut & scientia.
- 10 Positioni respondens obscure, cogi potest clare respondere, ut certum dimittat iudicem, alioquin pro non respondente habetur.

¶ De poena non respondentis, uel falso respondentis.

9. §. Nono

tangendum est de poenis non respondentis. No. ergo primo, quod horum sex, que sequuntur, par est conditio: ¶ 1. falso confitentis, ut ff. de inter. act. si quis in iure interrogatus. & l. de etate. §. 1. & 2. & §. qui interrogatus. Item falso negantis, ut cõ. tacentis, ut in præd. l. de etate. §. 1. & 2. & §. qui interrogatus. Item falso negantis, ut cõ. tacentis ad interrogata, ut ead. l. §. 2. in fin. Item obscure respond

ADDITIO.

2 Condicio. ¶ secundum Ros. vbi s. ad fi.

nihil. & j. ver. si. Itē doli committentis circare, de qua agit, vt e-
 ti. si seruis nō sit. in fi. Qualibet n. pramissorū tenet, vel p men-
 dacio, vel p contumacia, vel pro dolo, ut patet in pra. concor.
 1 Verumtamen quod de tacente diximus, fallit in duobus casi-
 bus: scilicet in filio qui abstulit patre mortuo à bonis paternis, & in
 filio cum patre suo agente, in cuius potestate est, his em casibus
 nō tenet huius quod die, vt s. §. 7. ver. 7. Sed ad hoc, qd̄ d̄ in pra.
 §. qui tacuit. sc̄ q̄ tacens habeat p negante, est §. ff. de reg. iur. q̄
 2 tacet. sed illud locū hēt ext. iudicium: & est ratio diuersitatis, q̄ q̄
 q̄ tacet in iudicio interrogatus, reputat̄ p̄max: vnde poenam
 contumaciae sentire debet, ut in pre §. qui tacuit. sc̄cus in eo, qui
 tacet ext. iudicium, ut ext. de præsūp. nōnne. non. n. fiunt posi-
 tiones ext. iudicium, nec ibi necessario habet quis respondere ad
 a interrogata, s̄m Ros. 2. Azo tñ, & alij dicunt tacentē & obscure
 respondentem haberi p̄ confesso, ut in pra. §. qui tacuit, & §. ni-
 hil. & C. de iur. cal. l. 2. §. q̄ si actor ext. co. tit. c. ff. de confes. cer-
 tum. ff. de eccl. i. §. edere. Nā si p̄curator, vel hāres non respon-
 deat, vel tacet, p̄ confesso habet. ff. de p̄cur. non solum. in prin.
 & facit ff. de acquir. hē. gerere. p̄ hāre. C. de codic. nec codi-
 cillum. & sic cōter seruat̄ vbiq;: ergo sic tenent̄ est, ff. de legib.
 b minime. Tanc dixit, q̄ tacens est, qui nil omnino r̄det, nec fa-
 3 tet, nec negat. ff. de reg. iur. q̄ tacet. & in pra. c. nonne. & de postu-
 pra. l. c. i. p̄e prin. ibi, non negauit. & ideo non est p̄denandus,
 vt confessus, sed alias est iudicis arbitrio, ut contumax, punien-
 dus: quia cogit̄ r̄dere captis pignoriibus, vel multa indicta. uel
 p̄ iuramentum praestitum, ff. si quis ius dic. non obtem. l. vnic.
 quod pbat lex, quā paritax taxentem, & negantē, ff. ex quibus
 cau. in post. ea. hāc autē §. j. ar. ff. de p̄. hā. si debitor. maxime si
 tacens sit reus, q̄ fauorabilis est, ff. de reg. iur. fauorabiliores. ext.
 de fide inst. inter. in fi. & in hoc concor. Vber. de Bo. & Ros. hoc
 c expedit hodie p̄ decre. Alex. l. i. de confes. restituti. vbi dicit
 d p̄ nolēs r̄dere positionibus, & cōtumaci er recedens, p̄ confes-
 so habet: hoc vbi confessio faceret ip̄ ipsum, sicut in iuramen-
 to calumnia obseruat, quā loquit̄ in causa ciuili, & facit extra
 de iuramento cal. c. fi. & hoc etiam vsus iudiciorum tenet. Secus
 e puto, si agat de spirituali, puta de beneficio. ne hac via ingres-
 sus ad bñficia pateat vitiosus ut ext. de co, qui mit. in pos. causa
 rei ser. eum qui lib. 6. quia non possunt possideri sine canonica
 a iurisdictione, ext. de insti. c. 3. Do. meus not. ex de elec. bonae. j. §. 2.
 legati. q̄ nolens respondere potest etiam excommunicati p̄-
 ter poenam praedictam, uel missionem in possessionem pati, ext.
 ut lit. non contest. quoniam. §. fina. & captis pignoriibus cogi. ff.
 de ven. in p. l. j. §. i. ff. de crim. pecu. cum eo. Insti. de falsi. tu-
 tor. §. sc̄iedum ff. de mu. & ho. si quis magistratus. C. de apo. pub.
 l. j. vel poena iudici, ff. si quis ius di. nō ob l. vnica. Odof. dixit, q̄
 nolens r̄dere, siue ante, litē contestatam, siue post, potest à iudi-
 ce multari: sed eundem tamen ius, potestatis iudicis, cum in his,
 q̄ nolens r̄dere, siue ante, litē contestatam, siue post, prauerit, ff. si q̄
 ius dic. non ob. l. vnica. Licet autē praesens positionibus r̄dere
 f recusans, declarari & haberi debeat p̄ confesso, ut s. sc̄cus forte
 est in absente citato, ut veniat respondere positionibus, & non
 veniente: quoniam maior est illius contemptus & contumacia,
 quam istius: licet sit arg. 2. in his, quo nō. s. de p̄. §. j. in prin. imō
 iudex hoc casu, benefaciet, si illum iterato citat cōmuniando q̄
 nisi venerit, positiones p̄ confessatis, habebit, & si non veniet in
 termino, p̄nunciet eum p̄ confesso haberi, nec p̄cedat vltorius
 in causa ante huiusmodi p̄nunciationem, ar. C. de iudi. l. prope-
 randū. Sed si absens citatus responder se nolle respondere, uel
 venire, tunc quia talis est vere cōtumax, potest iudex absq; alia
 citatione declarare illum p̄ confesso haberi, ut pbat in his, quā
 not. in pra. §. viso. ver. dicunt etiam & seq. in pra. §. j. ver. & not.
 4 & vide j. §. p̄. v̄si item nonne. ¶ Item aliud nō. s̄m Azo, §. si
 §. qui tacens habet p̄ negante, cum damnosa est sibi negatio, sic p̄
 confesso habendus est, cum damnosa esset ei confessio, si fate-
 retur sem p̄ in spiciam id, quod sibi facit prauidicium in po-
 nam contumaciae: & utrobique: quia si de mendacio punit, tan-
 quam de falsa negatione, & falsa confessione. Et sic intelligenda
 sunt praedicta iura ff. co. tit. non alienum. & l. de atate §. 1. 2. & 3.
 h & 4. s. & 6. ¶ Quid si quis protus nō taceat nec petēti r̄deat?
 s verbi gratia actor ponit sic: Pono, quod debes mihi decem soli-
 dos Turonenses: ille confitetur se debere aliquos solidos: certe nō
 est hac sufficiens responsio: quia quod obscure dicit, p non di-
 cto habet, ext. de pbat in praesentia, & de testi cum clamor. Vn-
 de cogendus est clare, & certum respondere, ut j. versicul. fi. &
 iudex debet laborare, ut certa sit positio, ut certam possit ferte
 §. curare. l. i. q. 3. graue. 33. distin. cap. fina.
 uocatus, qui docet clientulum falsa re-
 iudicium referre, quod hac occasio-
 ni qui occidit. §. flux. de iniur. & dam.
 Potest autem clientulum docere qua-
 lificer negando confitendo. & dicen-
 tiam se dubitare, ut supra §. 6 De pri-

mo si quidem modo multi confiterentur psulere. aduocati saepe
 suis clientulis dicentes, si hoc confiteris, animam perdes: nec di-
 catur, si id negaueris, animam perdes: & facit extra de simon Mat-
 theus. in fin. & §. 5. vers. oblati. & ex eo duplex sim iam conse-
 quuntur scilicet damnnum animae suae, quod est in aestimabile ut
 supra §. quinto. p̄e fin. & pecuniae, quod in currit clientulis, ut
 iam dixi. nulli enim expedit negare veritatem, ut ff. de tribu. il-
 lud §. penul. quae negari non potest, ut in libro feud. quo tem-
 pore miles inuestit per. deb. cap. fina. imō nocet saepe etiam cor-
 7 poris: quia veritatem negans variis afficit poenis: exempla ha-
 bes ff. de rei uendica. l. fin. ff. si quadru. pau. sec. dic. l. j. §. penul.
 ff. ad l. Aquil. inde Neratius §. hoc autem. ff. quod cum co. l. fina.
 in fi. ff. de fidei iur. si dubites. §. j. C. de non nu. pecun. authen. con-
 1 tra. C. qui pot. in pig. hab. authen. item si possessor. ext. de crim.
 fal. capitul. 1. 33. quastio. 5. hāc imago. 22. quastio. 4. quo sacra-
 mento. & quastio. 5. si quis conuentus. extra ut eccl. bene. sine
 di. con. capit. vnic. 5. quast. 5 §. sed aliud. & supra de teste. §. j.
 uers. item corruptas. & seq.
 8 ¶ Sed nunquid est differentia, quo ad poenam inter negan-
 tem, & se non credere respondentem? nam leges loquunt de ne-
 gante, C. ad l. Aquil. contra negantē. Certe non, quo ad Deum,
 m uel quo ad ius naturale, extra de sum. trin. capit. j. in quo ruffi-
 citas, uel ignorantia non excusat, C. de in ius uoc. l. 2. de in integ.
 restit. l. j. in auth. ut non luxu. contra na in prin. 37. distin. & §. fin.
 Item etiam in aliis non interest, in facto p̄prio respondentis, ma-
 xime si sit recens sed in alieno bene intē, est ff. ad Vel. quanquā.
 ff. de acqui. hāre. cum fallum. Vel dic, quod nulla est differen-
 tia, dicat quis, Nego, uel non credo: sed est differentia inter p̄-
 prium factum: & alienum negatum, uel non creditum: ut in suo
 non credens, uel negans puniat in alieno non nisi certificatus p̄-
 seueret in negatione, uel in non credendo, ff. de lib. ho. ex l. 1. 3. ff.
 n de tribu. illud §. p̄. ff. de pos. si quis inficiatus s̄m Vber. de Bob.
 9 Ego dico plane, q̄ aequē prauidicat r̄sio de credulitate, sicut &
 scientia, ut §. 6. ver. hoc tñ. ¶ Itē nota, q̄ ubi quis non r̄det
 clarē, ponēs sumat inde, quod sibi est utilius, ff. de iud. si quis in-
 terrogatus.

ADDITIONES

- a Secundum Ros. ¶ Vbi dixi in prin. s.
- b Dixit. ¶ Vbi s. sub uer. hoc modo. & not hoc dictum de confes. c. 3. lib. 6. in glo. pe.
- c Restituti. ¶ Quom hodie non habemus, sed ex ea sumpta fuit decre. 2. de confes. lib. 6. vbi no. in j. glo.
- d Habetur. ¶ Vbi dicitur, cum vere p̄fessus probato errore possit probare prius confessionis: & de hoc j. tit. prox. §. sequitur. vers. 3. an idem possit iste fidei confessio: & an sibi necesse tunc sit iterum probare: & vbi q̄ nō error non cadit in sc̄lo. Poret̄ ergo & sufficet probare p̄num ad quod duz leges inducunt. ff. de inf. qm. ubi d̄, accusatum de crimine, qui p̄fessus, haberi p̄o p̄fessus: si d̄ accusatus ad adulterio de accusanti p̄cuniam, ut desistat, si p̄fessa appareat innocens, illam reperit. ¶ ADDE, q̄n̄ positio habet p̄o p̄fessata, & q̄n̄ possit reuocari? vide Angel. conf. l. 36. Gal. conf. l. 82. l. lib. & ibi si non fuit r̄sum in tempore, an possit pu- gal. mora: & an si statum dicat q̄ quis teneatur p̄ se respondere positio- ni, si mittat procuratorem, an debeat haberi p̄o confessata? Bal quod sic, eius conf. l. 23. lib.
- ADDE tñ. quod hoc non procedit, quando iussus respondere, effect contumax, & libellus erat ineptus, nam tunc huiusmodi libello non respondens non habetur p̄o confesso. uide Lanfr. in repet. capit. quoniam contra. in §. responsione. in 2. colu. vers. praeterea. extra de probat. sed quid si iste iussus respondere, fuerit contumax, & habitus p̄o confesso si ante sententiam moriatur in hac contumacia, an iudicium transferatur ad hāredes? vide Lanfr. in repet. capituli, quoniam contra. §. responsiones. extra de probat. ibi. quod non.
- e Secus puto. ¶ Intellego, quo ad ius ponentis, nam quo ad respondere debentem, non puto fecit, sed idem.
- f Secus forte. ¶ Et sine forte, ut no. in pra. decret. 2. de confes. in gloss. per hanc.
- g Secundum Azo. ¶ Qui hoc no. idem hoc Ros. in fi.
- h §. 2. & 3. & 4. s. & 6. ¶ In interrogationibus p̄cedat hoc: in positionibus non, ubi iatus est ponenti, quod habet intentum. ut no. de confes. c. 2. libro 6. in gl. pen. in fi. & ubi scripti, diuersitatis ratio est, quia iudex in dubio interrogat, nec iurat: pars uero ponit certum & iurat.
- i Item nota. ¶ Intrat uerba Vber. de Bo. vbi §. sc̄licet charta vltim. post prin. ver. de tuis. vbi ē ponebat soliti tres modos, ubi statim auctor quatuor ponit, bene tamen prosequitur quartum de credulitate, sed d̄ includat illam sub negatione, uel confessione.
- k Mat. hāus. ¶ Vide, quod super hac d̄tione scripti de Dyno, super j. gloss. decr. j. de confes. lib. 6.
- l Poss. s̄or. ¶ Quod hic interposuit ¶ Vber. & vide §. 6. sub uer. hoc tamen. & illis continuatur uer. si hic sequens.
- m Deum. ¶ Dixit Vber. quod alias esset differentia inter Non est Deus, & Non credo Deum.
- n Vber. de Bob. ¶ Vbi dixi.

terrogatus. Tunc autem notat, quod respondens obscure cogendus est clare & aperte respondere, sicut legitimum dimitit iudicem, ut si verum quid sit & in praesentia de aetate, si nihil, ff. de confes. certum 28. q. 1. sic enim prope fi. 4. dist. erit. de poe. dist. 7. c. 2. alioquin pro non responso habetur, ut in praesentia. Si nihil, & in ea. l. si qui autem & ad hoc facit ext. de sponsal. ex literis j.

ADDITIO.

Autem no. ¶ Vbi si verum hoc modo in prin. ADDE, quando quis dicitur obscure respondere, & an debeat habi pro confessio, Bal. conf. 238. 3. lib. ADDITIO. Adde tu, quod si quis non respondeat positioni sine tempore non habetur pro confessio. ita sing. voluit Bal. in l. j. col. fi. ver. pone. C. si plures vna sent. & no. Fran. Cremenfis. 109. incip. statuto cauetur. Henr. Fer.

De quibusdam dubiis circa positiones.

S Y M M A R I U M.

- 1 Index an possit cogere respondere inutili positioni.
- 2 Actor contra se ponens, an sit in eius iudicium respondendum.
- 3 Verbum Omne, nihil excipit.
- 4 Procuratore alienius interrogato, super positione, si dicat se nihil scire, aut nihil credere, an dominus habeatur contumax, tanquam neminem constituens procuratorem.
- 5 Confessus positionem, contra se factam, si statim velit eam negare, vel econtra, an sit audiendus.
- 6 Positionibus, aut dupliciter respondens, cui responsioni standum erit.
- 7 Ponenti papam scripsisse, ut provideatur, an si nulla scriptura sit exhibitae, respondendum sit.
- 8 Verbum semel emissum, irrevocabile vocatur. Ponens eo ipso quod ponit, dicitur confiteri, nec potest talem confessionem revocare.
- 9 Positiones, seu interrogationes, quibus facile potest actor in iudicio capi.
- 10 Reus an possit ponere sub conditione.
- 11 Debenti centum in die, vel sub conditione, si petendo ponatur in causa, quod debet centum, qualiter erit respondendum.
- 12 Actore lite contestata ponente contra debitorem, si debitor dicat se conditionaliter debere, adiciens, & non alio modo, an videatur confessus.
- 13 Reus non videtur fateri, quod non sentit: nec actor in iudicium deducere quod non sentit.
- 14 Inesse videntur, quae incontinenti fiunt.
- 15 Actor simpliciter ponens de debito, si reus respondeat, pone quo modo an teneatur probare, actor, quomodo sit sibi debitum.
- 16 Actor debet certum ponere: sicut & reus certum confiteri.

10. §. Decimo sequitur videre de quibusdam dubitabilibus. Vnde primo nota, quod ad quamunque positionem pars respondere non cogitur de iure, illam iudex admittere non tenet. ¶ Sed quid si pars adeo est simplex quod non discernit, an positio sit admittenda, vel respuenda, nunquid iudex coget eam respondere inutili positioni? Respon. non: imo ex officio suo eam reiiciet. In hoc enim officium iudicis exuberat, ut ff. de interrog. actio. l. j. sicut contingit in libello inepte proposito, 2. q. vlt. c. libellorum. 1. 1. q. 1. faceret dotibus. & in publice excoicato, quem ex suo officio repellit. ext. de exce. exceptionem, vel haeretico, vel infami, 2. q. 7. alieni. ei enim est probatio faciendae & ideo ipse superfluum, vel inutilem reiicere debet. ¶ Quod si actor p imperitiam, vel malitiam facit talem positionem, quod si reus eam confiteatur, actor succumbet nunquid noceret actori? vti que. ar. ext. de rescrip. ex parte decani. §. fi. ext. de diuor. ex literis. Potest enim se ponere, vel confiteri, & credit ei, 14 q. 2. §. j. ff. de interrogat. act. de aetate. §. j. Nam quod qs ponit, illud intelligit confiteri, ut §. prox in prin. ¶ Item pone, ecce datae sunt positiones, & responsum est ad eas, p parte: deinde iudex praesigat terminum ad alias dandas: & precipit reo ne recedat, donec sit omnibus positionibus responsum, sed nihilominus recedit forte ad patriam suam, quaerit, an p confessio debet haberi? & nides, quod sic, licet responderit quibusdam, nam iudex dicendo de omnibus, videt intellexisse tam de datis, quam de dandis: quia qui Omne dicit, nisi excipit: extra de maio. & obed. solite. ff. de seruit. urba. praed. l. si seruitus. 2. responso, & in praed. §. qui tacuit hoc enim casu bene potest iudex praecipere, quod personaliter veniat, ext. de iud. iuri. b. C. de procu. l. fi. Ar. contra, quia videt solum intellexisse de datis, quibus erat iam p parte responsum, non de dandis. ideoque non vti contumax, quo ad dandas. ar. ext. de reind. abbate. ex de ecclie adifi. ad audientiam. Ego non haberem talem p confessio, maxime in spiritualibus si dimisit legitimum procuratorem. Nec obstat. dec. retulisti. iuducta. §. §. prox. ver. verum quia ibi absentans se, nullum dimiserat loco sui: & ibi loquitur in causa civili: & sic obtrinit. ¶ Sed pone, quod procurator alienius interrogatus su p positione, dicit se

nihil scire: interrogatus etiam, quid credat, dicit se nihil credere. Dicunt quidam quod talis non est legitime constitutus. vnde dominus est p contumace habendus. Arg. contra, C. de his, qui ad ecclie. contug. praesenti. §. cum autem monitus C. de iudicis, ppendandum §. fin. autem. Alii dicunt, quod satis est legitime constitutus ex quo in actis, & ad iurandum constitutus est de hoc §. §. 6. uerfi. in summa. Item nunquid vbi ago possessorio possum ponere aliquid tangens petitorium? de hoc dic, ut §. de teste §. nunc videndum in prin. ver. sed pone ¶ Sed pone, confessus sum positionem contra me factam, & statim volo eam negare, vel econtra: nunquid sum audiendus? & videt quod sic, quia errantis consensus nullus est, C. de iur. & fa. c. igno. cum testamentum. & l. se. nec tenet errantis confessio, j. ti. prox. §. sequit. uer. 3. Nemo enim ex iustimandus est dixisse, quod mente non cogitavit. ff. de sup. leg. l. Labeo. & qui dicit aliud, quam vult & c. ff. de rebus dubiis, in ambiguo. ad idem ext. de ap. cu causam. ext. de off. deleg. cum olim. j. ppe. fi. ex de rest. cogen. preterea Arg. §. §. quod omnino standum sit eius primae confessioni, ff. de donatio. si patronus. §. sed magis, C. de rebus cred. si quis iurandum. de hoc j. ver. item si ponens. ¶ Quod si dixit, confiteor, siue credo sic, imo sic respon. statim tunc vltimae responsioni ut ff. de haere. instit. l. si ita scriptum. Si autem adiceret tertio imo sic, ut prius dixi, tunc vacillat, ut ex de cap. possess. & appri. cum ecclie. & vide §. de teste, §. j. versu. in q. testes sunt vari. & seq. ¶ Quod si fiat talis positio: pono, quod papa scripsit, quod mihi puideret sub tali forma, vel alia, de aliqua scriptura faciens mentionem, nunquid teneor respondere, si litera apostolica, uel scriptura non exhibeat? de hoc j. de instr. edit. §. nunc dicamus. uerfi. quid si quis ¶ Item si ponens eo ipso ponit, videt confiteri id, quod ponit, ut saepe dictum est §. quaerit, an possit talem confessionem revocare? & certe videtur, quod non.

Nam semel emissum, volat irrevocabile verbum.

vt 43. dist. §. fi. ff. de prob. quidam C. de non num. pecu. generaliter. ext. de probat. p tuas. Econtra videt, quod possit raucare, ut C. de diuor. licet. ff. eo. si poenituit. ff. de haer. inst. si ita in prin. Dicunt quidam, ut Io. de Deo, quod si data est in scriptis positio, ut §. v. ppe. finem, tunc non potest revocari: secus, si non sit scripta: quia tunc non videt esse data, arg. ext. de elect. scriptis & de confessis. ex parte. Sed certe talis opinio plus quam fatua est, nulla enim ratio suadet, quare potius reuocet non scripta, quam scripta positio: cum scriptura solum fiat ad solennitatem in ipso, §. v. uer. ite no. & pbat C. de fi. inst. l. i. & 3. & ff. de pig. hui. Vnde dico, quod ex quo in iure, siue in iudicio cu deliberatione positio est, siue sit scripta, siue non, ex quo de ea constat non potest revocari. ext. de confess. ex parte de lit. cont. c. vnico, de ecclie. dudum. 2. nisi ponens doceat se errasse, ext. de confes. c. fin. & de appella. c. cu causam. C. de iur. & facti igno. error. Intellige autem pponi, siue uerbo in iudicio pponat, siue in scriptis de iudicis praepcepto porrigat, prout moris est fieri: & probat ex de probat. quoniam contra, de hoc §. uer. sed pone, confessus & §. proximo. ¶ Hoc quoque diligenter notandum est, quod in quibusdam actionibus possunt fieri quaedam positiones, seu interrogationes actori, in quibus poterit facile capi. Si enim agit petitione hereditatis, vel Quorum bonorum, & tu ponis cum possidisse post mortem eius de cuius hereditate nunc agit, sequit absolutio, ut ff. de petit. haered. non tantum. Inst. de interd. §. ad pissen da. Item in Publiciana, si ponas sic: pono, si emisti, quod emisti a vero domino. ipse enim statim nisi sit bene sapiens, respondebit, quod sic: & ex hoc sequit absolutio, ut ff. de Publi. l. j. ¶ Sed nunquid reus potest ponere sub praedicta conditione. si dicens, do, si res tua fuit, eam praescrip. si, vel a te emi, uel si debui, soluit & huiusmodi. Et certe vti, quod sic, cum non sit prohibitum: imo concessum vti. ext. de excep. cum venerabilis. Nam ex parte rei accipit iudicium sub hac conditione, si collatum non est, ff. de dolo l. & eleganter. §. pen. ergo pari ratione poterit poni sub conditione. ad idem C. de praescrip. longi. temp. emp. & l. si quidem. Contra, quia qui respondet, certum respondere debet, igitur & ponens

ADDITIONES

- a Dandas. ¶ In hoc differt a quazitione, quaz est §. §. uer. item quazitur.
- b Indi. iuris. ¶ lib. 6.
- c Abbate. ¶ Lib. 6.
- d Reuocare. ¶ De hoc no. de iurei. cum in position. ib. l. 6. in glo. & vnum ibi vide. ¶ ADDE, an ponens videatur pferri, Ale. 2f. 7. 1. 3. lib. & ibi 2a. possum reuocare positione: de quo etiam plichre per Lud. Ro. 2f. 4. 2. & 4. 3. ADDE. ADDE Panorm. in c. cum causam. col. 5. ver. sed dices. ext. de iur. cal. vbi, an produens positiones, videatur fateri contenta in eis: & quid de interrogationibus? Henr. Fer.
- e Io. de Deo. ¶ Caus. lib. 6. vbi de positionibus, verfi. habuit ab vber. primo, vbi §. ad. fi. pen. col.
- f Huiusmodi. ¶ De his not. de reg. iur. nullus pluribus Dynum.

ponens certum ponere debet: quia par debet esse utriusque conditionis, ut §. quinto. uer. item qui. ¶ Quod si debet centum in diem, uel sub conditione: ego petens debitum, pono in causa quod mihi debes centum: qualiter respondebis? Quia si negas de bitum, mentiris, quod facere non debes: ut 22. q. 2. c. 1. & c. seq. si confiteris, iam tibi prauidicas, nisi probes diem, uel conditione: a quod facere debes, ut j. r. proximo §. 1. Si sub conditione respondeas, non admittet responsio, ut iam dixi. Res pō. dicas simpliciter debeo, uel non debeo, pure & super hoc uide ff. ad leg. Aquil. l. inde. & l. proinde. ff. de interrog. act. confessionibus. C. de b. conf. l. vnica. ff. co. l. j. & l. non fatet. l. si secundum Vber. b. & ext. de exceptionib. cum venerabilis. extra ut eccles. benefi. capit. 12. tulo vnico. Dic. ut §. de exceptio §. viso. uer. tu ergo. ¶ Sed pone, lite contestata actor sic ponit: Pono, quod debes mihi centum: reus respondet se conditionaliter promississe, & adiciens, & non alio modo: uel forte hoc non adiecit: quare, an uideat pure confessus nisi probet conditionem? an contra uideat negasse, nisi actor probet puritatem, uel conditionem extitisse? Et quidem uidet reus confessus, nisi probet conditionem: & uidet esse actoris confessio per eius confessionem: quia actor negat confessionem, & ille debitum confitetur, secundum ea, quae no. in pra. uer. cum ergo. Duo enim dixisse uidet, si se promississe, & sub conditione promississe: ut est alias simile ff. de arbit. Celsus §. j. & ext. de dolo & contum. cum dilecti. Vnum ergo ex istis si promissio, est contra se, cui fides habet, ff. de interrog. act. de astate, ff. de pos. Publica §. si aliud pro se, f. conditio, cui non credit, nisi probet, 6. q. vltima. actor. C. de probation. l. exemplo. in auth. de iureiur. amor. praef. §. j. Idem etiam dicimus in exceptione pacti, & similibus: quod si quis confitetur se debere, sed sibi dicit pactum factum de non petendo, condemnat, nisi illud probet, nisi praemissa negatione responderit dicens nego me debere: sed si apparet dico pactum factum de non petendo, ut no. in pra. uer. sic tu ergo. Item si actor ponit de Stichio sibi debito, & reus fatet, sed de alio Stichio dicit se sentire, stamus dicto actoris, ut ff. de uer. obli. l. inter stipulantem. §. j. Arg. 3. quod uidet negasse, nisi actor probet puritatem, uel conditionem extitisse. ¶ non enim uer. reus fatetur quod non sentit: sicut nec actor uer. in iudicium deducere, quod non sentit, ff. de except. rei iud. si ex testamento. in fi. ut §. uer. sed pone. quia non est deterior rei conditio, §. actoris, ff. de reind. fauorabiliores. ex de mut. perit. c. finali. de exceptio. cum inter. Item in iudiciis, si sit ambigua oratio, stamus dicto rei, ff. de iud. si quis intentione. ex de probat. ex literis. ergo & hic, si dabitur, uideat electioni eius standum. Item si intelligat separata conditio & promissio: ergo eadem ratione & locis uide secundum hanc stipulationem, promittis dare decem hodie Romae, cum simus Narbonae, ualeat ratione promissionis: quod tamen falsum est, quia non ualeat. Infit. de uer. oblig. §. loca. non ergo intelligunt separata. Item conditio in ipsa actoris natiuitate ponit. Vnde nec cedit, nec uenit dies ante conditionis euentum. ff. de uer. figl. cedere diem. Et si aliquid est, quam in exceptione pacti, uel similibus, quae nascitur post natiuitatem primae actionis. Cum ergo dicit se conditionaliter, uel sub conditione promississe, tale est, ac si diceret non confiteor actionem natam. Idem est, si dicit, promississe sub conditione: quia quae in continentibus, inesse uident, ff. si certum per. l. c. t. ext. de elec. officij. & maxime si adiciat, & non alio modo. Item uidet expressum: quia si decem pure stipulor, & tu respondes sub conditione, nulla est stipulatio: quia non uideris ad interrogata respondisse, ff. de uer. obli. l. r. §. si quis simpliciter. & Inst. de iuri. stipul. §. praeterea. De nouo ergo debet respondere, an pure promississet, cum non uideat promississe. Itē si diceremus esse duo, spuram & conditionalem, hoc esse non potest, nisi in alternatiua, non in coniuncta scriptura, §. promississe, sed sub conditione, facere tantum, ac si dicat, hoc autem isto modo promississe, ff. de cond. & demon. l. non ad ea. §. j. Item reus potest dicere: frater, si stas confessioni meae pro te, & te stare teneris, ar. ff. de inter. act. si filius in fi. & de iureiur. si duo patroni §. p. & fi. Itē si recipis primam partem responsionis meae pro te, & secundam admittere teneris, arg. ff. de admini. tut. cum queris. & de pur. in caus. uidelicet, q. conditio apposita fuerit, & sic ea pendente auferre non possis, ff. de ac. & ob. is. cui. ff. si cer. per. l. certi conditio. in fi. ref. j. Sol. Vt distinguendum, an incontinenti conditio adiciat, tunc conditio inesse uer. an post modicum tempus, & tunc non, ut C. de do. qua sub mod. perfecta. Odof. dicit, q. actor tunc debet confessioni §. se, si tamen conditio probetur: alias non: quia ei qui dicit, & c. ff. de pba. l. 2. 6. q. 3. actor ideoque caute facit debitor, si negatione praemissa respondeat dicens, non debeo, pure. si non uideatur fateri creditoris intentione, ¶ Quod si actor simpliciter dicit: pono, dicit, exprime, an promississet pure edicere, quod actor debet hoc exprimeat. non enim uideatur edere, seu nomen non edidit: & dies solutionis

est sicut summa pars stipulationis. ff. de edend. l. j. §. edere & §. 16. editiones. ¶ Praeterea actor debet certum ponere, sicut & reus certum confiteri, ff. de confess. l. certum & in pra. l. de astate. §. nihil. Alij dicunt, quod reus in sua responsione hoc exprimere debet.

ADDITIONES.

- a Debes. ¶ Secundum Alber. Gal. ubi §. circa fi.
 - b Secundum Vber. ¶ Vbi §. ad fi. pen. col.
 - c Extitisse. ¶ Vide etiam de hoc, quod scripsi de isto c. penult. super glo. sed quare, sed plenius de confess. ca. 1. libro 6. super uer. confessionem, & scire debes, quod quicquid hic sequitur usque ad uer. Odof. habetur pro glos. noua ad literam, quasi in l. si quidem. C. de excep. & est j. glo. quam non puto auctorem habuisse: nec ego habebam, non enim sic ad contextum peruississet tam prolixam glo. ordinariam.
 - d Perfecta. ¶ Hucusque glo. noua, quasi ad literam: post quam dicebat Cur. de Suza q. quae sitio remanebat in soluta, & distinctio, quam ponit: non facit ad casum. Dicebat ergo, reum allegantem conditionem, non probandi in se transulisse, cum illa sit exceptio, in qua reus est actor, ff. de excep. l. j.
 - e Conditione, die. ¶ Secundum Alb. Gal. cuius fuit iste uer. ad literam exce pro fine, ubi §. uer. antepe.
 - f Debet. ¶ Prima placet, per quam etiam uitam perplexitatem §. prox. q.
- ¶ Bald. de positionibus.
- ¶ De materia positionum uide §. de teste, §. positiones, & §. seq. ¶ Contra fictionem non admittitur confessio: ergo nec positio, sicut §. 3. ¶ Positio est breuis oratio, seu narratio factum, conueniens ad eliciendam ueritatem conceptam. G. Prius debet fieri positio quam ueniat ad aliquod probationum genus, §. 2. in fi. G. ¶ Non intelligitur quis facere positionem de iure aduerfarij, ff. fam. erci. l. si fam. erci. ¶ Ad uocatus si facit positionem, sed dicit, tanq. ptes. in persona dicit, l. quia non est pars, uer. sed patronus. G. nec est responderi ad uocatus positionem, imo arceat a conspectu respondentis, uer. eo. G. ¶ Consilium in praesentia ad uocatus, ne incepte ponatur, eo. s. uer. pen. G. nam consilium iuris ad eum pertinet. G. uide j. §. q. elentulus. ¶ Post conclusionem in ea iudex potest facere interrogationem, si aliquid oritur ambiguitas super iam aduocatis super nouo aut articulo in terrogare non potest. Si uero non est conclusum, oratio potest et post peremptorium, quia peremptorium non ligat iudicem, §. 4. uer. quinimo et post, & uer. seq. G. ¶ Licet pars se admittat ad probationem per testes, uel in iudicium, non potest facere positionem, quia illi actus non sunt iuri, sed affines, & oneri, uer. sed quid si alter a G. ¶ Praesumptio non est uera probatio, ff. de cond. & demon. l. Lucius l. per Cy. G. ¶ Qui renunciat omni generi probationi, non potest facere positionem, uer. item quod §. G. & indestina renunciat, qui pollet uer. uer. alij, uer. & nota, q. G. uide C. si apen. l. neq. in uer. responsum. n. G. ¶ Si positio rei est praedicialis positioni actoris, & ea mitterit prius debet responderi positioni rei quam actoris, uer. pe. G. & sic positio praedicialis impedit proccellum responsionis: quod no. uide §. de dila. §. primo. l. si uideatur. G. ¶ Reus non debet sustinere in positionibus faciendis, uer. §. G. ¶ Tunc est dicere, pō. res fuit, & abiq. eo. & quantum facere positionem negatiuam, C. de p. b. l. actor. in 3. q. per Cy. Bal. ¶ Confessio facta in iudicio, praesumitur non esse erronea: nota Dy. in c. quod semel. de reg. iur. libro 6. ¶ Confessio erronea non potest reuocari post conclusionem in causa, ut no. in fi. de resti. integ. lib. 6. in Nouel. ¶ An negans praesumatur malitiosus negare, no. in l. no. prius. C. q. si sic, uel p. uat. Ad probandum aliquem esse excommunicatum, eo q. percutit clericum, sunt positiones, §. vno. uer. j. G. ¶ Formans positiones habet libellum praeculis, & iuxta eius tenorem formet positiones, nam positiones debent fundari super libello, uel circa libellum, §. positiones actoris, uer. formati. n. & uer. & no. G. uide §. de teste, §. positiones. ¶ Qualiter in renunciatione & hypothecaria formentur positiones, uer. l. scias cogno scere naturam, & uer. in summa. G. ¶ Qui negat se debere decem, potest rursus interrogari de minori summa. Idem in tempore, uer. hoc aut. G. Vnde negatio maioris summae non negat minorem: sicut in liberatione, ff. de pact. l. si vnus, §. si tibi decem. B. ¶ Causa a positionibus trahitur, uer. §. G. C. de lib. ca. l. cum precum. et reus potest §. tallia excipere, non in ponere. G. Bald. Vbi positio fit sub aduerbio Canonice uel Legitime, uel simili est positio iuris, uer. et quinto not. G. ¶ Qui excipit, non ponit. Item qui agit, non ponit, nisi ius suum, ff. fam. erci. l. familia. Bal. ¶ Si sententia patitur consilium eius, §. quem ponitur affirmatiue, & negare §. sexto. circa princ. G. ¶ Qui semel negauit super eodem, uel circa eodem, seu conexum, uel dependens, non cogitur amplius respondere: uide l. filius. in prin. ff. de fal. nam potest dicere se esse responsum, ff. de uis. uer. ac. ref. l. fundi. Trebariani, uer. si igitur iterato. G. C. de transact. l. ut responsum, & l. precibus. C. de imp. ber. & l. subst. per Cy. B. ¶ Sicut positio non debet esse implicita, uel multum ambigua, sic nec responsio seorsim, sed debet fieri sigillatim, uide in c. pre sentium, de test. lib. 6. in uerbo, sigillatim. uer. quidam tñ. G. In certa positio pro nulla habetur, ff. de legat. j. l. Titij textores. B. Positio tamen generalis, non est nulla ipso iure, sed per exceptionem, ut no. in l. si. C. de anna. excep. B. ¶ Qui responderet ad quod non debuit, sibi praedictat, ff. de inter. act. l. si sine. uer. hoc aut scias. G. nisi responderit sub praestatione, ut no. in c. contingat de off. del. per Ber. Sed illud de impertinentibus, sicut de pertinentibus: quia confessio derogat praestationi, & uide ff. de qua. l. l. maritus, & j. §. positio superflua. ¶ Aequae praedictat confessio de redditate sicut & de ueritate, de iureiur. ca. ex literis. uer. hoc tñ. G. Hoc in ciuili negotio: sicut in criminali, ut l. ff. de crim. expil. h. re. secundum Bar. uide gl. in l. 2. §. quod obseruari. C. de iur. amen. cal. per Bart. ¶ An quis ex iusta causa possit recedere illicitatus, no. in c. si possit. de elec. lib. 6. in Nouel. G. ut de j. de ap.

bellus numero, ff. de adul. accusatus. Mutatur ergo de non ee, ad ee. na multiplex est mutatio, si de no ee in ee, & de ee in no esse. ut no. in simili C. de acq. pos. l. nemo, Bal. ¶ Omnis habes exceptione, pr. agere p. ditione sine ca, ut liberetur, C. de postul. l. sub specie. in fi. ¶ Confessio, quod refertur ad scripturam non nocet, si in illa scriptura aliud continet. C. de error. aduo. l. error. ¶ Ille, qui appellat, vi confiteri se p. datus: tñ non nocet, si vera non est p. datus: & no. q. ante p. sionem non p. rsumitur p. datus: sed si est confessus, p. rsumitur rre p. datus, ex quo p. tere, nisi p. rium probet. Sed qualiter tunc probabitur ista negatiua, q. no fit ex bñitas, nec cõdemnatus? Rñde, p. rimatione & inspectione librorum & actorum, C. de error. aduo. l. 2. facit, quod no. Inn. de fid. instr. c. G. perpetuus. C. de rebus ered. l. fi. ¶ Negatiua et, q. quis no fit matriculatus, probatur p. inspectionem matriculæ, & scholaris non matriculatus non habet priuilegia scholarius, ut no. C. de off. iud. l. nemo. ¶ Item negatiua, quod quis non fit allibratus, uel non est, tantum probatur per libros ætismi, ff. de proba. l. cum ¶ quod no. Bald.

ADDITIONES NOVAE.

- * Nota quod ubi amplius aliquid probari non potest non possunt etiam fieri interrogaciones nec positiones, glo. in l. in contractibus. §. illo. & incipit hic est contra. C. de non num. pec.
- * Nota quod positio non dicitur facta parti donec iudex eam admittat, & probet. ita no. Bald. in l. generaliter. C. de iureiur. fac. id quod no. in c. cum contingat. ext. de off. del.
- * Nota q. ille qui non vult iurare de calumnia uidetur confiteri positiones fallas. Bal. in l. si non fuerit. de iureiuran.
- * An positiones sint introductæ de iure Bar. in l. offidius. de lega. 3. no. in l. 2. §. sed quia. C. de iuram. cal. & c. r. de confes. per Io. And.
- * In l. generaliter. §. his de p. rntibus. uer. expensis. ibi, capitulis uel litis mēbris, &c. C. de iureiur. dicit glo. uel p. id est, uel mēbris, id est, capitulis, & sic no. capituli uocari mēbrum litis, id est articuli uel positione. unde si terminus dat alicui ad capituladū, intelligit dari ad ponēdū & ad articulandū. Quæ sit differētia inter ista? dic q. articulus uocat sine est pars intencionis cõtinens id qd actor siue reus probare intendit. ut c. p. rntibus. de test. l. 6. Positio aut est pars intencionis p. rntis id sup quo petit ab aduersario rñderi & ideo terminus ad ponēdū no includit ad articulandum nec eõ, quia sunt diuersi ut §. & quia positiones. de ver. sig. in Clemen.
- * Si aliquis ponat & dicat q. aliquis possedit. i. o. 20. & 30. annis, intelligitur uno anno reuolutio in alio, ita q. omnibus numeris completis refulcit omnes. 30. anni. l. si ita fuerit libertas relicta. de manu. testa.
- * Quid si reus ita respondeat, credo prout in tali instrumento continetur, nec credo nisi appareat, an talis responsio admittatur, & dicatur certa. no. Cy. in l. de p. rnt. §. nihil. ff. de interrogat. actio. Spec. in ti. de instrumento. ed. §. nunc dicamus. uer. quid si pars in libello. Bal. in l. 2. §. quod obseruari. C. de iura. cal.
- * In l. ius alimentorum. §. modum. ubi pupileduca. debeat. dicit Ia. de Are. q. iudex potest impetrare penā mēdaciõ comūdatõ: unde si iudex sic dicit, p. rceptio q. rñdeas positionibus ueritate, alias solus mille pro pena mēdaciõ, tenet, ar. in aut. de tri. & se. §. fundum. cum simi. Ray. de for.
- * Nota q. in criminalibus no est respondendum p. credit uel no credit: sed sic est, uel non est. Bar. in l. inter omnes. §. recte. de furtis, & l. Marcellus. §. ff. rerum. amot. Et an positionibus quæ continent turpitudinē, uel positionibus de alieno factõ debeat responderi, Bar. in d. l. Marcellus. Bal. in dicta l. confitit. C. de pœna iudi. qui male iud. tenet p. Bar. nam positio in crimina. non est respondendum.
- * An aduocatus debet esse p. rntes quando pars sua respondet positionibus Bar. in l. si postulauerit. §. questionem. de adul.
- * Si statuto cauetur q. reus teneatur r. spondere positionibus simpliciter affirmando uel negando, qualiter hoc intelligatur, Bar. in l. j. §. si quis simpliciter. de uerb. obli. & l. j. de vul. & pupil. Bal. in l. iusurandum. §. non sem p. de iureiur. dicit q. licet statutum dicat q. positionibus sit simpliciter respondendum. hoc habet locum nisi sit iusta causa non respondendi: quia forte positio est implicita. concordat. §. si de qualitate. §. eo. Bal. & Bar. in l. iure. in fine. de iure. ff.
- * Nota q. positioni cui semel est responsum non est amplius respondendum, dummodo sit clare responsum, Bar. in l. vxor. §. pater. deleg. 3. & glo. in l. 2. C. de iur. cal.
- * In l. cum ad p. rntes. si cer. pe. no. dicit Bal. q. non dñ rñsio cõditionalis cui an nēdit p. dicio de p. rterito: ut credo si appareat illud eē uerum: quia hæc p. dicio non suspendit. tñ hæc conditio est incerta, & ideo non admittēda. sed cum sit admissa, hoc prodest: quia facta probatione reus non possit appellare, cum sic conuictus & confessus, ut l. 2. & l. fi. quor. ap. non reci.
- * An super eodem factõ possit quis sēpius interrogari, Iac. de Are. in l. qui bona. §. si quis. de dam. infec. dicit, aut semel rñdit sic eē, uel non esse & no pōt interrogari amplius: sed si rñderit, sic se credere, adhuc poterit interrogari, sicut dicimus in Iuramento calumniæ, l. 2. C. de iura. cal. nā pōt eē q. primo non credebat, nunc sic: maxime ubi actor postea aliquid probauit, ut puta p. vnum testē. quod dicit Bal. no. licet no uiderit practicari. p. hoc facit quia in his quæ mutant tēpore uel momento, no p. rsumimus de p. rterito in p. rnti, l. spadonē. §. qui absolutus. de excusat. ut poterit tñ de nouo de eodē interrogatus, dicere, & rñdere ut §. responsum est. p. quo facit auth. in isto, de iuramento cal. & l. vxor. §. legauerat. de lega. 3. fac. l. 2. ff. quis ordo in bo. pos. seruet. fac. Bal. in l. 2. §. quod obseruari. de iura. cal. uide Guido. de suza. in Rub. & in l. j. de interrog. act. ubi distinguit.
- * An positioni de factõ suo debeat dari tēpus ad deliberandū, Bar. ponit in l. cum fallum. ff. de acq. hæ. fac. qd no. in c. p. rsumitur. de reg. iur. lib. 6. p. Dy. de hoc p. Bal. in l. 2. ut lite pendente. sup uer. actorum, ubi sic dicit, Nota q. articulosum seu positioem sem p. est faciendā copia a duerfario, q. hæc sunt de actis: tñ hoc est intelligendū em quoddam post rñsionē: quia an

tequam rñdeatur, si articuli uel positiones consistunt in factõ proprio, no det aliter fieri copia, nisi legēdo. Nam hoc modo fit editio articulosum, l. j. in principio. de eden. no aut dabitur terminus ad deliberandū, quia in factõ proprio p. rsumitur malitiose iste terminus deliberatorius, ar. l. si pro suo, sed in factõ alieno datur terminus ad deliberandū, ut l. iusurandum & ad pecunias. de iureiur. In dñum vi q. non respondenti debeat dari copia, non dico terminus deliberatorius, p. hunc tex. p. tē dicit q. si iudex mandauit ei q. respondeat positionibus, & non respondit, q. p. istam cõtumaciam possit copiam denegare, l. sed & si per p. rntem. §. sed & si ex qui. cau. ma. Bal.

- * Nota q. licet responsonem qualificare: sed interrogatio uel positio non sic qualificata allegatur, l. iusurandum. §. non semper. de iureiurando. iac. quod no. Inno. in c. ex parte. de rescrip.
- * An positioni possit rñderi p. procuratorē, Iac. Butr. in l. fi. C. de proc. Bar. in l. 2. §. defendi. ex qui. cau. in po. ea. & l. de minore. de quæstio. Bal. in l. no solum. de procur. sic dicit: Apparet hic q. procurator det positionibus respondere, & nedum de p. sistentibus in factõ, sed et in animo dñi: puta an sit hæres. no. in c. i. de iudiciis lib. 6. sed an procurator respondens de questionibus possit dicere tanquam petrus, Credo sic, & tanquam procurator credo sic. Inn. in c. quia propter. de elec. in fine apparatus procurator ueritatis, uel collegij det rñdēdere id quod maiori parti placeat. Inn. in c. p. soralis. ext. de iudi.
- * In l. ad p. batione. de probationi. dicit Bal. & Alb. no. q. illa positio dñi im pertinens quæ positioni p. p. sista nullum p. rstat ad miniculum, & quæ nec p. se, nec cum alia adiuncta facit ad causam: sed si adiuncta cum alia aliq. ad miniculum p. rstat, non dñ im pertinens, Guido de suza in l. 2. §. quod obferuari. C. de iuram. cal. dicit q. in curia Romana seruatur ut oēs positiones admittantur, saluo iure impertinentium. fac. Inno. in c. cum in causa. ext. e. in glo. & c. cum contingat. de off. deleg. De hoc p. Richar. de falce. in l. si defensor. §. qui interrogatus. de interrogat. act. & dicit p. tē. rñderi hoc in c. 7. uer. no. fac. q. melius est admittere su p. rsumum, quam omittere necessarium. i. 4. q. 2. non exilium.
- * An positio facta possit reuocari, glo. in c. fi. ext. de iurera. lib. 6. & idem de responsonē facta no. fac. quod no. in l. si duo. ff. de acq. hæ. & l. non est uerisimile. ff. quod metus cau. per docto.
- * An possit p. sista confessioe probari probatur ibi §. aut est pronuntiatia facta p. procuratorē, quia fuerat procuratori data, & potest contrarium p. bari: secus si est pronuntiatia facta contra principalem, cum esset data copia ipsi principali. fac. Alb. in l. 2. de iuram. cal.
- * An contumax in respondendo positionibus possit mulctari, Bal. in l. si quis ius di. non ob. dicit quod sic.
- * Quid si pono sic, dico quod fama est q. non commisi tale delictum, an tali positioni debeat pars respondere? Iac. Butr. ponit in l. 2. si seruitus vend. & dicit quod sic, & quod si negetur per partem, quod possit dicta positio per partem probari.
- * Nota q. positio negatiua quæ potest probari per partis confessionē, admittitur. fac. l. si ex cautione. C. de non nu. pe. & hic. & per hoc dicit Ray. positio negatiua meri facti admittitur, quia potest probari per confessionem partis: de quo per eum in l. quidam in iur. de donat. ff. Et nota q. positio non dñ negatiua ex uerbis, sed ex qualitate eius quod ponitur. ita no. in l. cum minorē. de in. inter. ff. p. Bal. ubi dicit q. positio minoris p. rntis sem p. dñ negatiua siue ponatur uerbis affirmatiuis siue negatiuis, & p. hoc reprobat glo. quæ est in l. de p. rnt. ff. de minor. qu. facit differēciam & p. hoc quia minor atas est priuatio cuiusdam perfectionis. itaq. merito ipsi p. sicio dñ negatiua, simile dicit in positione q. fit p. dictionē absq. eo fuit, & quia sem p. dñ negatiua. de quo in l. actor. de prob. 23. q. 5. non est nostrum. & c. cum ecclesia. de cau. po. & p. rntem.
- * In c. p. rntem. ext. de testibus. lib. 6. in glo. quia positio negari, & c. hic p. literam, super quolibet no. Inno. non sufficere positionē negari, nisi ad singula respondeatur in positione contenta. idem Pe. & Abbas. & dicit Hof. hoc æquum contra cauillam subtilitatem aduocatorum sumptam et §. vtrum. Io. And. in nouella.
- * Nunquid ratione partis positionis falsæ possim totam positionē negare, Bar. in dicto §. vtrum in l. si quis ducenta. de rebus du. & l. 1. §. si stipulati. de uerb. obli. & in l. non solum. in prin. de procur. in gl. quæ uir dicit quod ratione partis falsæ uo licet negare totum. Bal. ibi sic dicit aut est facta positio de totalitate, ut quia dicit positio Titium fore hæredē in totum, cum sit solum p. parte: & tunc dicta positio pōt in totum negari, aut est facta indefinitē: ut pono Titium hæredem, qui est solum pro parte: & tunc negari no pōt simpliciter: & ita loquitur illa gl. & aduerte, si mplex positio quæ est hæres, vi p. rsumponere de toto, non tamen potest negari simpliciter, ut p. rixi Bal. in l. 2. §. quod obseruari. C. de iura. cal.
- * Nota q. positio alternatiua admittitur in factõ alieno, & idem est in articulis, Inno. in c. ex parte. de rescrip.
- * Nota q. de positione iuris ciuilib vel municipalis uel constitutionis extrauaganti, per Bar. in l. ornamentorum. de auro & argen. leg. & l. cum prolat. de re iud.
- * In l. si cui. §. si a filio. de leg. 1. quidam fuit accusatus de adulterio commisso cum Bertha vxore talis: ille respondendo fuit confessus se cognouisse dictam Bertham carnaliter. modo quaritur ex hoc q. dixit dictam Bertham cognouisse an uideatur confiteri q. fit vxor illius. Speculum hic nihil dicit. Tu dic q. quædam est confessio generalis, ut puta confiteor omnia contenta in accusatione, & refertur ad omnia contenta siue principaliter siue incidenter. l. fin. de fideic. lib. 2. quædam est confessio limitata, ut confiteor me cognouisse dictam Bertham, & tunc solum refertur ad bertham, non ad alias qualitates eius, ut hæc l. si cui. dñ in similibus. fac. l. si q. a filio. §. e. Bar.
- * An ex positione negata possit pars se iurare, no. in l. naturaliter. §. nihil cõmune. ff. de acq. pos. & Bar. in dicta l. post legatum. de his qui, ut indig. lo. An. in nouella, in c. de conf. lib. 6. & idem lo. Mon. & Arch. & tenet q. non. & Bar. in l. no utiq. de exc. c. per tuas. & idem e appellatus possim me adiuuare. secundum Richar. §. si. de iureiuran. per Iac. Butr.

